

Fremsat den 9. februar 2011 af energi- og klimaministeren (Lykke Friis)

Forslag (091110)

til

lov om energimærkning af energirelaterede produkter¹ (produktmærkningsloven)

Kapitel 1

Anvendelsesområde, definitioner m.v.

§ 1. Lovens formål er at fremme energibesparelser og udbredelsen af energieffektive energirelaterede produkter ved at informere slutbrugeren om energirelaterede produkters forbrug af energi. Dette skal ske ved mærkning og standardiserede produktoplysninger.

Stk. 2. Loven omfatter alle former for energirelaterede produkter, der er omfattet af en delegeret retsakt og som er bragt i omsætning eller ibrugtaget.

Stk. 3. Loven finder endvidere anvendelse på transportmidler, i det omfang det fremgår af loven eller regler fastsat af transportministeren i henhold til loven.

Stk. 4. Loven finder ikke anvendelse på brugte eksemplarer af et energirelateret produkt.

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) *Andre væsentlige ressourcer*: Vand, kemikalier eller andet, som forbruges af et produkt ved normal brug.
- 2) *Bringe i omsætning*: Den første gang et energirelateret produkt, uanset salgsmetode, gøres tilgængeligt på EU/EØS's marked med henblik på distribution eller anvendelse i EU/EØS, enten mod betaling eller gratis.
- 3) *Datablad*: Et standardiseret skema med oplysninger om et produkt, der vedlægges produktbrochuren m.v.
- 4) *Delegeret retsakt*: Retsakter vedtaget af EU-institutionerne, hvori der fastlægges krav til mærkningen af bestemte energirelaterede produkter.
- 5) *Energieffektivitetsklasse*: Skala fra A til G, der kan suppleres med 3 klasser med A+, A++ og A+++ efter behov.
- 6) *Energirelateret produkt*:
 - a) Ethvert produkt, der indvirker på energiforbruget under dets anvendelse, og som bringes i omsætning eller ibrugtages, og
 - b) dele, der er beregnet til at indgå i energirelaterede produkter, som bringes i omsætning, eller som ibrugtages af slutbrugere som særskilte dele, og hvis miljømæssige egenskaber kan vurderes selvstændigt.

¹ Loven gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger, EU-Tidende 2010, nr. L 153, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO₂-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler, EF-Tidende 2000, L 12, s. 16.

- 7) *Etiket*: Et mærke der indeholder oplysninger om et produkts energieffektivitetsklasse og piktogrammer med angivelse af supplerende oplysninger for produktet. Etiketten opklæbes på eller udstilles sammen med produktet.
- 8) *Forhandler*: En detailhandler eller enhver anden fysisk eller juridisk person, som sælger, udlejer, sælger på afbetaling eller udstiller produkter, der er bestemt til slutbrugeren.
- 9) *Ibrugtagning*: Den første anvendelse i EU/EØS af et produkt i overensstemmelse med dets formål.
- 10) *Importør*: Enhver fysisk eller juridisk person i EU/EØS, der som led i sin erhvervsudøvelse bringer et energirelateret produkt fra et tredjeland i omsætning eller ibrugtager det.
- 11) *Leverandør*: Producenten eller dennes godkendte repræsentant i EU/EØS eller importøren, der bringer produktet i omsætning eller ibrugtager det på EU/EØS's marked. Hvis sådanne ikke findes, anses enhver fysisk eller juridisk person, der bringer produkter som er omfattet af loven, regler udstedt i medfør af loven eller en delegeret retsakt for produktet, i omsætning eller ibrugtager dem, for at være leverandør.
- 12) *Repræsentant*: Enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i EU/EØS, og som har skriftligt mandat fra leverandøren til i dennes navn at opfylde alle eller en del af forpligtelserne efter loven, regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt.
- 13) *Supplerende oplysninger*: Andre oplysninger som er af betydning for eller kan bidrage til vurderingen af produktets forbrug af energi eller andre væsentlige ressourcer på grundlag af målelige data.

§ 3. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten inden for lovens område.

Kapitel 2

Mærkning og oplysninger

§ 4. Et energirelateret produkt skal forsynes med en etiket med oplysninger om produktets energiforbrug, forbrug af andre væsentlige ressourcer og supplerende oplysninger, som angivet i den gældende delegerede retsakt for produktet.

Stk. 2. Etiketten skal placeres korrekt, synligt og læseligt i overensstemmelse med krav fastsat i den delegerede retsakt for produktet.

Stk. 3. Etiketten skal leveres på det sprog som forhandleren skal anvende.

Stk. 4. Etiketten efter stk. 1 må kun anvendes på de produkter, der er omfattet af den delegerede retsakt.

Stk. 5. Et energirelateret produkt må ikke være forsynet med anden etiket eller lignende, der kan virke vildledende eller misvisende for slutbrugerne, dog undtaget den dataplade eller lignende, som af sikkerhedsgrunde er anbragt på produktet.

§ 5. Der skal for et energirelateret produkt foreligge et datablad, som i standardiseret form giver oplysninger om det pågældende produkt. Databladet skal indeholde oplysninger og være udformet som angivet i den for produktet gældende delegerede retsakt.

Stk. 2. Databladet skal indgå i alle leverandørens produktbrochurer. Hvis der ikke findes en produktbrochure, skal leverandøren levere databladene sammen med produktet.

Stk. 3. Databladet skal leveres på det sprog som forhandleren skal anvende.

§ 6. Oplysninger om energiforbrug, andre væsentlige ressourcer og supplerende oplysninger i overensstemmelse med en delegeret retsakt skal meddeles slutbrugeren før salg, leje eller afbetalingssalg, herunder er det et krav

- 1) at udstillede produkter på nærmere angivet måde skal forsynes med en etiket og ledsages af et datablad, og
- 2) at der ved fjernsalg af produktet skal oplyses om produktets energiforbrug, andre væsentlige ressourcer og supplerende oplysninger ved hjælp af en etiket og datablad.

Stk. 2. Oplysningskravet efter stk. 1 gælder også for indbyggede eller installerede produkter, hvis det kræves af den delegerede retsakt.

Stk. 3. Reklamemateriale, der indeholder energirelaterede eller prismæssige oplysninger, skal indeholde en henvisning til produktets energieffektivitetsklasse.

Stk. 4. Teknisk salgsmateriale, herunder tekniske vejledninger og brochurer fra leverandøren, skal indeholde oplysninger om energiforbrug målt i henhold til en delegeret retsakt eller en henvisning til produktets energieffektivitetsklasse.

Kapitel 3

Leverandørens og forhandlerens forpligtelser

§ 7. Inden et energirelateret produkt bringes i omsætning eller ibrugtages, skal leverandøren udarbejde etiketter og datablade i overensstemmelse med krav efter denne lov og delegerede retsakter. Etiketter og datablade skal af leverandøren leveres sammen med produktet.

Stk. 2. Forhandleren kan til enhver tid forlange, at leverandøren omgående og vederlagsfrit levere korrekte etiketter og datablade.

Stk. 3. Ansvar for, at oplysningerne på etiketterne og databladene er korrekte, påhviler leverandøren.

Stk. 4. Når leverandøren bringer et energirelateret produkt i omsætning eller ibrugtager det, samtykker leverandøren til, at oplysningerne på etiketten eller i databladet gøres offentligt tilgængelige.

§ 8. Leverandøren af et energirelateret produkt skal udarbejde teknisk dokumentation i overensstemmelse med den for produktet gældende delegerede retsakt.

Stk. 2. Leverandøren skal opbevare teknisk dokumentation efter stk. 1, i mindst 5 år efter, at det sidste eksemplar af produktet er fremstillet.

Stk. 3. En elektronisk udgave af det tekniske dokumentationsmateriale skal stilles til rådighed senest 10 dage efter modtagelse af en anmodning herom.

§ 9. Forhandleren skal forsyne et energirelateret produkt inden udstilling eller salg, leje eller afbetalingssalg efter § 6, stk. 1 med en korrekt etiket og et datablad.

Stk. 2. Forhandleren skal sikre sig, at produktets datablad indgår i produktbrochuren eller andet materiale, når det sælges til slutbrugere.

Kapitel 4

Markedsovervågning, forbud m.v.

§ 10. Klima- og energiministeren påser, at et energirelateret produkt er i overensstemmelse med etiketten og databladet og er korrekt mærket efter loven, regler i medfør af loven og delegerede retsakter.

Stk. 2. Hvis klima- og energiministeren i forbindelse med tilsyn efter stk. 1 får begrundet mistanke om, at et energirelateret produkt ikke er i overensstemmelse med loven, regler i medfør af loven eller en delegeret retsakt, underrettes leverandøren eller forhandleren hurtigst muligt herom.

Stk. 3. En leverandør, som bringer et energirelateret produkt i omsætning eller ibrugtager det skal efter anmodning give alle oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af klima- og energiministerens opgaver efter stk. 1.

Stk. 4. Enhver, som bringer et energirelateret produkt i omsætning eller ibrugtager det, skal efter anmodning give alle oplysninger, som er nødvendige for at kunne afgøre, hvem der er ansvarlig for produktet.

Stk. 5. Klima- og energiministeren har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til leverandørers og forhandlers erhvervslokaler med henblik på at kunne udtage energirelaterede produkter til måling og kontrol af, at disse er i overensstemmelse med de krav i loven, regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på bygninger eller dele af bygninger, der udelukkende anvendes til privat beboelse.

§ 11. Klima- og energiministeren fastsætter regler om, at leverandøren efter anmodning skal udføre måling og afprøvning af, om produktet overholder de fastsatte krav i loven, regler i medfør af loven eller en delegeret retsakt. Det kan herunder fastsættes,

- 1) at leverandøren skal lade sit produkt udtage til måling og kontrol af en sagkyndig virksomhed eller en godkendt institution som nævnt i stk. 4, eller
- 2) at de omhandlede produkter efter anmodning skal indleveres til et anvist prøvningssted eller afprøves på fremstillings-, installations- eller salgsstedet eller andet relevant sted.

Stk. 2. Klima- og energiministeren fastsætter regler om, at leverandøren skal afholde udgifterne ved udtagelse, måling og kontrol, jf. stk. 1.

Stk. 3. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om metoder og standarder, som skal være fulgt ved dokumentation, måling og afprøvning, jf. stk. 1.

§ 12. Klima- og energiministeren fastsætter regler om, at forhandleren skal afholde udgifterne ved kontrol af, om produktet overholder kravene om mærkning efter loven, regler i medfør af loven eller en delegeret retsakt.

§ 13. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger og produkter m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 2. Klima- og energiministeren fastsætter regler om, hvorledes oplysninger om de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås.

Tilsyn m.v.

§ 14. Klima- og energiministeren fører tilsyn med overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven og delegerede retsakter.

Stk. 2. Klima- og energiministeren kan efter forhandling med vedkommende minister bemyndige andre statslige myndigheder til at udøve nærmere angivne beføjelser, der i loven er tillagt klima- og energiministeren.

Stk. 3. Klima- og energiministeren kan bemyndige en sagkyndig institution, en organisation eller en virksomhed til at udøve nærmere angivne beføjelser vedrørende tilsyn, kontrol, udtagning, måling og afprøvning af energirelaterede produkter, akkrediteret certificering samt sekretariatsbistand til ministeren. Institutionen m.v. kan ikke træffe bestemmelse om adgang som nævnt i § 10, stk. 5, eller træffe afgørelse efter § 15.

Stk. 4. Klima- og energiministeren fører tilsyn med varetagelsen af opgaver, som er henlagt til en institution m.v. som nævnt i stk. 3.

Stk. 5. Klima- og energiministeren kan lægge resultater af tilsyn udført i andre EU- og EØS-lande helt eller delvist til grund i ministerens tilsyn efter stk. 1.

§ 15. Hvis klima- og energiministeren finder, at et energirelateret produkt ikke er i overensstemmelse med krav fastsat i loven, regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt, kan klima- og energiministeren påbyde, at forhold, der strider mod kravene, bringes i orden inden for en angivet frist.

Stk. 2. Klima- og energiministeren kan udstede forbud mod, at et energirelateret produkt bringes i omsætning eller ibrugtages, hvis det ikke er i overensstemmelse med loven, regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt.

Stk. 3. Klima- og energiministeren kan i tilfælde som nævnt i stk. 2 tillige påbyde, at leverandører, der har bragt et energirelateret produkt i omsætning eller taget det i brug, der ikke er i overensstemmelse med loven, regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt, skal tage fornødne skridt til at trække produktet tilbage fra markedet.

Stk. 4. Klima- og energiministeren kan forbyde salg m.v. af produkter omfattet af stk. 2 og 3.

Stk. 5. Klima- og energiministeren underretter Europa-Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver afgørelse i medfør af stk. 2 og 3.

§ 16. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af resultater af tilsyn og afgørelser om forbud, påbud eller tilbagetrækning fra marked. Ministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af navne på produkter og fysiske og juridiske personer, hvis produkter er kontrolleret, og af afgørelser truffet efter § 15, stk. 1-3, dvs. forbud, påbud eller tilbagetrækning.

Stk. 2. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk.

Stk. 3. Klima- og energiministeren kan videregive oplysninger om resultater af tilsyn til andre danske eller udenlandske myndigheder eller sagkyndige institutioner m.v.

Kapitel 6

Offentlige indkøb og incitamenter

§ 17. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder ved indkøb af produkter, der er omfattet af delegerede retsakter, kun køber produkter, der hører til den højeste energieffektivitetsklasse, hvis det er omkostningseffektivt, økonomisk gennemførligt og teknisk formålstjenligt.

Stk. 2. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, at den højeste energieffektivitetsklasse tilstræbes, når staten yder incitamenter, der retter sig mod produkter omfattet af en delegeret retsakt.

Stk. 3. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, at ved statslige incitamenter som nævnt i stk. 2 skal minimumskravene til, hvornår et produkt er omfattet, udtrykkes som energieffektivitetsklasse. Minimumskravene kan dog fastsættes som en højere ydeevne end tærskelværdien for den højeste energieffektivitetsklasse i den pågældende delegerede retsakt.

Kapitel 7

Transportmidler

§ 18. Transportministeren kan fastsætte regler om, at motordrevne køretøjer ved mærkning og på anden standardiseret måde skal være forsynet med oplysninger om energiforbrug og andre forhold af betydning for slutbrugerne.

Stk. 2. I regler som nævnt i stk. 1 kan transportministeren fastsætte, hvorledes de foreskrevne oplysninger skal meddeles til forbrugerne ved salg eller leje af køretøjet, herunder

- 1) at udstillede køretøjer på nærmere angivet måde skal forsynes med mærkning og ledsages af andre standardiserede oplysninger, og
- 2) at der ved fjernsalg af køretøjet eller reklamering for køretøjet skal meddeles nærmere angivne standardiserede oplysninger.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om, at der for de pågældende køretøjer m.v. skal foreligge et nærmere angivet teknisk dokumentationsmateriale for rigtigheden af de i stk. 1 og 2 foreskrevne oplysninger på grundlag af metoder og standarder efter transportministerens bestemmelse.

Stk. 4. Ovenstående bestemmelser omfatter ikke brugte motordrevne køretøjer.

§ 19. Transportministeren, eller den som transportministeren bemyndiger hertil, fører tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne i dette kapitel og regler, der er fastsat i medfør heraf.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til leverandørers eller forhandlers erhvervslokaler med henblik på at kunne udtage motordrevne køretøjer til måling og kontrol af, om foreskrevne oplysninger om energiforbrug m.v. er korrekte.

Stk. 3. Politiet yder om nødvendigt tilsynsmyndigheden bistand til gennemførelsen af bestemmelserne om adgang i stk. 2. Justitsministeren kan efter forhandling med transportministeren fastsætte regler herom.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om, at leverandøren skal afholde udgifterne ved udtagelse, måling og kontrol.

Stk. 5. Når det påvises, at oplysninger, som skal gives efter regler fastsat i medfør af § 19, er ukorrekte, eller at mærkning eller andre standardiserede forbrugeroplysninger ikke er udformet i overensstemmelse med forskrifterne, kan transportministeren påbyde leverandøren af køretøjet at berigtige forholdene.

§ 20. Transportministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet institution eller en anden myndighed til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Transportministeren kan bemyndige en sagkyndig institution, en organisation eller en virksomhed til at udøve nærmere angivne beføjelser vedrørende tilsyn, kontrol, udtagning, måling og afprøvning af motordrevne køretøjer, som er omfattet af loven eller regler fastsat i medfør af loven, akkrediteret certificering samt sekretariatsbistand til ministeren. Institutionen m.v. kan ikke træffe afgørelse eller træffe bestemmelse om adgang som nævnt i § 20, stk. 2. Transportministeren fører tilsyn med varetagelsen af opgaver, som er henlagt til pågældende.

§ 21. Transportministeren kan pålægge de i § 20, stk. 2, nævnte virksomheder, institutioner eller organisationer samt leverandører og forhandlere at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de i loven nævnte opgaver, herunder til afgørelse af, om et forhold er omfattet af loven.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om, hvilke kategorier af oplysninger der omfattes af stk. 1, og hvorledes oplysningerne skal meddeles.

Kapitel 8

Klage

§ 22. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af klima- og energiministeren efter loven og efter regler udstedt i medfør af loven. Klima- og energiministerens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet.

Stk. 2. Klage skal være indgivet skriftligt, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt.

Stk. 3. Klage over afgørelse efter denne lov kan ikke tillægges opsættende virkning.

Stk. 4. Afgørelser som nævnt i stk. 1 kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Stk. 5. Søgsmål til prøvelse af afgørelser om forhold, der er omfattet af denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt.

Stk. 6. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage til Energiklagenævnet, herunder om opsættende virkning af klage, afskæring af klageadgang og søgsmålsfrist til prøvelse af afgørelser truffet af energiklagenævnet.

Stk. 7. Klima- og energiministeren og transportministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser truffet af en myndighed under vedkommende ministerium, som ministeren har henlagt sine beføjelser efter loven til, ikke kan indbringes for vedkommende minister.

Kapitel 9

Straf

§ 23. Med bøde straffes den, der som leverandør af energirelaterede produkter

- 1) undlader at udarbejde eller levere etiketter og datablade som foreskrevet i § 7, stk. 1,
- 2) undlader at levere en forhandler etiketter eller datablade som foreskrevet i § 7, stk. 2,
- 3) undlader at gengive databladet i alle produktbrochurer eller separat sammen med produktet, jf. § 5, stk. 2,
- 4) tilvejebringer et mangelfuldt eller misvisende materiale efter § 7, stk. 3,
- 5) undlader at tilvejebringe teknisk dokumentation eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger herom, jf. § 8, stk. 1,
- 6) undlader at opbevare teknisk dokumentation efter § 8, stk. 2, i mindst 5 år,
- 7) undlader at stille teknisk dokumentation til rådighed inden for 10 dage, jf. § 8, stk. 3, eller
- 8) undlader at afgive oplysninger, som vedkommende er forpligtet til at give efter § 10, stk. 3, eller som afgiver urigtige eller vildledende oplysninger.

Stk. 2. Med bøde straffes den, der som forhandler af energirelaterede produkter

- 1) undlader at give oplysninger om produktet som foreskrevet i § 6, stk. 1,
- 2) undlader at forsyne et produkt med en etiket efter § 9, stk. 1,
- 3) undlader at give slutbrugeren mulighed for at gøre sig bekendt med databladet som foreskrevet i § 9, stk. 2 og 3, eller

Stk. 3. Med bøde straffes den, der

- 1) anvender en etiket i strid med § 4, stk. 4,
- 2) i strid med § 6, stk. 2 og 3 udfærdiger reklamemateriale eller teknisk salgsmateriale,
- 3) undlader at afgive oplysninger, som vedkommende er forpligtet til at give efter § 10, stk. 4, eller som afgiver urigtige eller vildledende oplysninger,
- 4) hindrer adgang til udtagelse af produkter som nævnt i § 10, stk. 5, eller
- 5) undlader at efterkomme påbud eller forbud efter § 15, stk. 1-3.

Stk. 4. Klima- og energiministeren kan i regler, der udstedes i medfør af denne lov, fastsætte bødestraf for overtrædelse af disse regler.

Stk. 5. Er der ved en overtrædelse opnået en økonomisk fordel, konfiskeres denne efter reglerne i straffelovens 9. kapitel. Kan der ikke ske konfiskation, skal der tages særskilt hensyn hertil ved strafudmåling af bøde, herunder en eventuel tillægsbøde.

Stk. 6. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 10

Ikrafttræden

§ 24. Loven træder i kraft den 20. juni 2011.

Stk. 2. Regler, der er fastsat i henhold til hidtil gældende regler i lov om fremme af besparelser i energiforbruget, som videreføres i denne lov, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler fastsat efter denne lov eller afløses af en delegeret retsakt.

Kapitel 11

Ændringsbestemmelser

§ 25. I lov nr. 450 af 31. maj 2000 om fremme af besparelser i energiforbruget som ændret ved § 1 i lov nr. 584 af 24. juni 2005, § 17 i lov nr. 308 af 30. april 2008, § 6 i lov nr. 1400 af 27. december 2008, § 1 i lov nr. 1516 af 27. december 2009 foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel ophæves.

2. § 2, *stk. 2*, ophæves.

3. *Kapitel 5* ophæves.

4. Overskriften til kapitel 7 affattes således: »Administrative bestemmelser og bestemmelser om klager og straf«.

5. I § 18 a, *stk. 1*, udgår »herunder mærkning af produkter,«.

6. I § 19, *stk. 2*, ændres »vedrørende tilsyn, kontrol, udtagning, måling og afprøvning af energiforbrugende produkter, som er omfattet af loven eller regler fastsat i medfør af loven, akkrediteret certificering samt sekretariatsbistand til ministeren. Institutionen m.v. kan ikke træffe afgørelse eller træffe bestemmelse om adgang som nævnt i § 17, *stk. 2*« til: »efter loven«.

7. I § 20, *stk. 1, 1. pkt.*, og § 20, *stk. 5*, udgår »eller transportministeren«.

8. I § 20, *stk. 1, 2. pkt.*, udgår »og transportministerens«.

9. I § 20, *stk. 5, nr. 2*, ændres »vedkommende ministerium« til: »Klima- og Energiministeriet« og »vedkommende minister« ændres til: »klima og energiministeren«.

10. I § 21, *stk. 1*, udgår »samt leverandører og forhandlere«.

11. I § 22, *stk. 1, nr. 1*, udgår »trafikministeren,«.

12. I § 22, *stk. 1, nr. 1*, ændres »§21,« til: »§21 eller«.

13. I § 22, *stk. 1, nr. 2*, udgår »§ 17, stk. 5,«.

14. § 22, *stk. 1, nr. 3 og 4*, ophæves.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Gældende ret
4. Hovedpunkter i lovforslaget
 - 4.1. Hvilke produkter er omfattet af lovforslaget
 - 4.2. Hvem omfattes af lovforslaget
 - 4.2.1. Leverandører og forhandlere
 - 4.2.2. Offentlige indkøb m.v.
 - 4.3. Myndighedernes opgaver og beføjelser
 - 4.4. Fastsættelse af krav til energirelaterede produkter: Delegerede retsakter
 - 4.5. Mærkningsskala og etikettens udformning
 - 4.6. Hvilke kriterier er afgørende for at et energirelateret produkt vil blive omfattet af delegerede retsakter
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 6.1. Erhvervsøkonomiske konsekvenser for danske producenter
 - 6.2. Administrative konsekvenser for danske producenter
 - 6.3. Administrative omkostninger for importører af energirelaterede produkter
 - 6.4. Administrative omkostninger for forhandlere af energirelaterede produkter
 - 6.5. Samlede administrative omkostninger for erhvervslivet
 - 6.6. Samlede erhvervsøkonomiske konsekvenser
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Miljømæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte virksomheder, organisationer, myndigheder m.v.
11. Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at fremme energibesparelser ved at tydeliggøre produkters energiforbrug for forbrugerne og dermed give forbrugerne mulighed for at vælge de mere energieffektive modeller. Lovforslaget supplerer lov om miljøvenligt design af energirelaterede produkter (lovbekendtgørelse nr. 1068 af 15. september 2010 om miljøvenligt design af energirelaterede produkter, i det følgende benævnt eco-designloven), som har til formål at fjerne de modeller fra det europæiske marked, som har lav energieffektivitet. Både lovforslaget og eco-designloven påvirker produkters energieffektivitet. Mens eco-designloven fjerner de i energihenseende dårligste produkter fra markedet, trækker lovforslaget markedet for energirelaterede produkter i retning mod stadig bedre energieffektivitet ved at synliggøre det enkelte produkts energieffektivitet og derved tilskynde forbrugerne til at anskaffe de mest energieffektive modeller.

Erfaringer med den gældende lov dokumenterer, at det er muligt at ændre markedet i retning af øget energieffektivitet gennem energimærkning af de enkelte produkter.

Ligesom det er tilfældet med eco-designloven gennemfører lovforslaget et EU-direktiv. Der er tale om Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger (omarbejdning), i det følgende benævnt energimærkningsdirektivet. Energimærkningsdirektivet er et totalharmonise-

ringsdirektiv, og lovforslaget skal således ikke tjene til at gennemføre danske særregler inden for energimærkning.

Med lovforslaget gøres energimærkning af produkter, som omfattes af en delegeret retsakt i henhold til energimærkningsdirektivet obligatorisk. Udarbejdelsen af energimærket pålægges leverandøren, mens forhandleren pålægges at forsyne udstillede eksemplarer af det enkelte produkt med den etiket med energimærket, som leverandøren leverer sammen med produktet.

Forudsætningen for at produkter bliver omfattet af fælles europæiske retsakter om energimærkning er, at der under hensyn til aktuelle salgstal skal være et tilstrækkeligt stort energibesparelspotentiale på europæisk plan, og der skal være en spredning i produkternes energieffektivitet, så energimærkningen kan vise forskelle i produkternes energimæssige ydeevne.

2. Lovforslagets baggrund

Det Internationale Energiagentur og EU's eget klimapanel har peget på, at mærkning af produkter efter deres energiforbrug og fastsættelse af mindstekrav til produkternes energieffektivitet, er meget omkostningseffektive midler til at opnå omfattende energibesparelser. Det internationale rådgivningsfirma McKinsey har beregnet, at omkostningerne ved den type initiativer er negative. Hermed forstås, at man faktisk kan tjene på at iværksætte sådanne tiltag.

Inden for samfundssektoren "husholdningerne" forventes et voksende elektricitetsforbrug, som følge af flere, større og mere energiforbrugende produkter inden for underholdning, spil og IT i de kommende år. Hvis ikke der iværksættes initiativer, som kan fremme markedsgennembrud af de energieffektive produkter, vil det blive dyrere at realisere målsætningerne om begrænsningen af det totale energiforbrug og om at styrke EU's energiforsynings sikkerhed.

3. Gældende ret

Energimærkning af produkter er i dag reguleret i henhold til lov nr. 450 af 31. maj 2000 om fremme af besparelser i energiforbruget. Loven gennemfører det tidligere gældende energimærkningsdirektiv (Rådets direktiv nr. 92/75/EØF af 22. september 1992 om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourcforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger, EF-Tidende 1992, L 297 s. 16) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysning om brændstoføkonomi og CO₂-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler, EF-Tidende 2000, L 12 s. 16). Loven samler en række ret forskellige bestemmelser, som alle har til formål at fremme energibesparelser hos forbrugerne i overensstemmelse med miljømæssige og samfundsøkonomiske hensyn. Energimærkning af apparater har et særskilt kapitel i loven. I medfør af loven er der udstedt 8 bekendtgørelser om mærkning af husholdningsapparater og belysningskomponenter med oplysninger om de pågældende produkters energieffektivitet.

Siden lovens ikrafttræden er loven blevet ændret 5 gange. Desuden er andre love, som også har til formål at fremme besparelser i energiforbruget efterfølgende blevet vedtaget af Folketinget. Lov 450 indeholder således ikke længere en komplet samling af de lovregulerede tiltag for at fremme besparelser i energiforbruget. Hertil kommer, at loven indholdsmæssigt ikke helt lever op til de krav der i dag stilles til lovgivning. For at rette op herpå og for at øge brugervenligheden bl.a. ved i den udstrækning det er muligt at følge eco-designlovens opbygning, har regeringen valgt at fremsætte forslag om en ny lov frem for et ændringsforslag til den gældende lov.

4. Hovedpunkter i lovforslaget

4.1. Hvilke produkter er omfattet af lovforslaget

Lovforslaget omfatter energirelaterede produkter, som, når de anvendes, har betydning for energiforbruget. Lovforslaget omfatter således både produkter, der forbruger energi og produkter, som ikke selv forbruger energi, men som påvirker energiforbruget, når de anvendes. Til de sidstnævnte produkter hører vinduer, (yder)døre, isoleringsmateriale og armaturer til brugsvand. De energiforbrugende produkter omfatter alle former for apparater, motorer, kedler, maskiner og anlæg samt dele hertil. Transportmidler er omfattet af den

gældende lov, og energimærkningen af biler har hjemmel i loven – bekendtgørelse nr. 1437 af 11. december 2009 om energimærkning m.v. af nye person- og varebiler.

Formålet med lovforslaget er at tydeliggøre produkters energiforbrug og produkternes forbrug af andre væsentlige ressourcer, således at forbrugere i købsituationer får mulighed for at vælge de mere energieffektive produkter. Gennem forbrugernes efterspørgsel påvirkes udbuddet af energieffektive produkter, og markedet trækkes i retning af mere energieffektive produkter. Afsætning af energieffektive produkter frem for mere energiforbrugende produkter medfører energibesparelser i slutforbruget. Energimærkningen er en enkel og skematisk måde at informere slutbrugerne om produktets energiforbrug, og er derfor rettet mod forbrugere. Denne form for mærkning anses ikke i samme grad for relevant, når aftagerne er erhvervsvirksomheder eller professionelle.

Bortset fra at gennemføre fælles europæiske mærkningskrav til transportmidler (jf. ovenfor) tjener forslaget alene til at gennemføre energimærkningsdirektivet i dansk lov. Om en bestemt produkttype bliver omfattet af bestemmelserne i lovforslaget afhænger af, om der vedtages en europæisk retsakt for den pågældende produkttype.

Lovforslaget gælder ligesom direktivet ikke for brugte produkter, dels fordi brugtmarkedet er vanskeligere at regulere, og dels fordi det for de fleste produkttyper, som vil kunne blive omfattet, er beskedent.

Lovforslaget gør energimærkning obligatorisk ved alle former for salg af det pågældende produkt til slutbruger. Postordre-, telefon- og internetsalg er også omfattet. Ligeledes er leje og salg på afbetaling omfattet. Dette svarer til bestemmelserne i direktivet.

4.2. Hvem omfattes af lovforslaget

Forslagets bestemmelser er rettet mod leverandører og forhandlere af energirelaterede produkter, som omfattes af delegerede retsakter i medfør af energimærkningsdirektivet. Derudover indeholder forslaget en bemyndigelse til klima- og energiministeren, således at ministeren kan fastsætte regler om at offentlige indkøb af produkter og offentlige incitamenter til produkter omfattet af energimærkning begrænses til produkter i den bedste energiklasse. Dog under forudsætning af at sådanne regler føre til anskaffelser, der er omkostningseffektive, økonomisk gennemførlige og teknisk formålstjenlige.

4.2.1. Leverandører og forhandlere

Lovforslaget forpligter leverandører og forhandlere til at sikre, at energirelaterede produkter, som omfattes af delegerede retsakter, energimærkes. Leverandører omfatter producenter, repræsentanter for producenter uden for EU og importører af produkter til EU, hvor producenten ikke har en godkendt repræsentant i EU. Forhandlere er detailhandlere eller andre personer, som sælger, udlejer, sælger på afbetaling eller udstiller produkter, der er bestemt til slutbrugerne.

Leverandøren af et produkt, som omfattes af en delegeret retsakt skal måle, dokumentere og angive produktets energiforbrug. Energiforbruget skal måles i henhold til en opgivet målestANDARD. Leverandøren skal endvidere energimærke og udfylde en (energimærke)etiket, samt et datablad, der skal medfølge produktet, når det bringes i omsætning eller ibrugtages i EU/EØS. Etiketten skal udfyldes i overensstemmelse med anvisningerne i den delegerede retsakt, som gælder for produktet.

Forhandleren skal placere det medfølgende etiket med energimærket på de eksemplarer af produktet, som udstilles eller på anden måde gøres tilgængelig for forbrugerne forud for køb.

I salgsmateriale, herunder brochurer og reklamer, hvor energiforbrug eller pris oplyses, skal produktets energiklasse anføres. Teknisk salgsmateriale, skal enten indeholde oplysninger om produktets energiforbrug eller indeholde henvisninger til produktets energieffektivitetsklasse.

4.2.2. Offentlige indkøb m.v.

Lovforslaget indeholder en bemyndigelse til klima- og energiministeren til at udstede regler, som pålægger offentlige institutioner og virksomheder der indgår offentlige indkøbskontrakter at købe de mest energieffektive produkter. Bestemmelserne er baseret på artikel 9 i direktivet. Det er bl.a. en forudsætning for indkøbskravet, at det er omkostningseffektivt, økonomisk og teknisk gennemførligt.

Lovforslaget indeholder desuden en mulighed for, at klima- og energiministeren kan fastsætte regler for offentlige incitamenter, som ikke har karakter af finanspolitiske foranstaltninger. Formålet med sådanne regler vil være at fremme afsætningen af de bedste eksemplarer blandt de produkter, som omfattes af delegerede retsakter. Ligeledes vil det i henhold til forslaget være muligt at fastsætte regler om, at kun produkter, som har en bedre energieffektivitet end hvad der svarer til tærskelværdien for den højeste energieffektivitetsklasse, skal være omfattet af danske incitamenter.

Udnyttelsen af disse muligheder for at fastsætte særlige skrappe energikrav ved offentlige indkøb eller ved offentlig incitamenter er ikke aktuel nu. I forbindelse med en eventuel fremtidig støtte til markedsgennemtrængning af produkter med en speciel høj energieffektivitet kan det blive aktuelt at udnytte bestemmelsen. Det kunne f.eks. være som led i en målrettet køberpolitik, hvor formålet er gennem en sikker afsætning at fremme markedsgennemtrængningen af produkter med en meget høj energieffektivitet. Det er imidlertid en forudsætning, at sådanne tiltag skal være omkostningseffektive.

4.3. Myndighedernes opgaver og beføjelser

I henhold til lovforslaget påhviler det klima- og energiministeren, eller den myndighed, som ministeren delegerer denne opgave til at kontrollere markedet og føre tilsyn med, at leverandører og forhandlere overholder kravene i loven og i de konkrete delegerede retsakter. De nationale myndigheder skal gennemføre stikprøvebaseret kontrol af de produkter, som er på markedet, bl.a. ved at kontrollere om dokumentationen er i overensstemmelse med kravene, ved at foretage kontrolmålinger af produkternes energieffektivitet, ved at kontrollere om energimærkningsetiketten er korrekt og ved at kontrollere om forhandlere har påført udstillingseksemplarer etiket med energimærke.

Lovforslaget indeholder nærmere regler om tilsynet. I medfør af energimærkningsdirektivets artikel 3, stk. 1, litra d skal medlemslandenes myndigheder gennemføre markedsovervågning og samarbejde indbyrdes. Det internationale samarbejde vil bl.a. indebære udveksling af oplysninger om resultater af tilsynet. Direktivet anfører sanktionsmuligheder spændende fra påtale til forbud mod markedsføring, krav om tilbagetrækning af modeller fra markedet og straf, som skal være proportionale i forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning. Direktivet indeholder også bestemmelser om, at medlemsstaterne skal foretage de nødvendige forebyggende foranstaltninger, når der er tilstrækkeligt belæg for at et produkt muligvis ikke opfylder kravene, som er specificeret i den delegerede retsakt. Denne bestemmelse i direktivet er gennemført ved at give myndighederne mulighed for at informere forbrugerne om resultaterne af tilsynet. Reglerne om offentliggørelse af resultaterne af tilsynet indgår i den gældende lov og bestemmelserne videreføres derfor i lovforslaget.

4.4. Fastsættelse af krav til energirelaterede produkter: Delegerede retsakter

Som nævnt er hensigten med lovforslaget at gennemføre energimærkning af produkter, som vedtages i henhold til energimærkningsdirektivet og andre EU-retsakter, om energimærkning. Arbejdsgangen for vedtagelsen af delegerede retsakter i henhold til energimærkningsdirektivet vil i korte træk være følgende:

Kommissionen vil efter en ekspertudredning samt høring af bl.a. europæiske industri- og brancheorganisationer, nationale eksperter, forbrugerorganisationer og NGO'er i overensstemmelse med Lissabontraktatens artikel 290 fremlægge forslag om en delegeret retsakt om mærkning af et konkret produkttype. Rådet og Europa-Parlamentet har inden for 2 måneder mulighed for at gøre indsigelse mod retsakten. Både Rådet og Europa-Parlamentet kan forlænge fristen med andre 2 måneder. Hvis der ikke kommer indsigelser fra Rådet eller Europa-Parlamentet, vil retsakten efter endelig vedtagelse i Kommissionen og offentliggørelsen i EU-Tidende, være gældende. I praksis vil den delegerede retsakt have karakter af en kommissionsdelegeret forordning. En sådan vil have umiddelbar retsvirkning i EU og ikke kræve yderligere gennemførelse i medlemslandenes nationale lovgivning. Den vil derfor træde i kraft i alle medlemslandene samtidigt. Erfaringer fra eco-designdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (omarbejdning, EU-Tidende 2009, L 285, side 10), herefter benævnt eco-designdirektivet, viser, at forordningerne indeholder en overgangsperiode på mindst 12 måneder før kravene får virkning. Forordningerne kan indeholde en, to eller flere faser, således at første fase er forholdsvis lempelig, mens skalaen udvides med en eller flere af de nye kategorier A+, A++, A+++, i det/de efterfølgende faser. Produkter, som allerede i første fase opfylder den eller de fremtidige kategorier må dog anvende dem i første fase.

4.5. Mærkningsskala og etikettens udformning

I modsætning til det tidligere energimærkningsdirektiv indeholder energimærkningsdirektiv fra 2010 bestemmelser om udformning af mærkningsskalaen. I lovforslaget er energiskalaen derfor definerede. Som udgangspunkt har skalaen 7 klasser fra A til G, hvor A er den bedste og er markeret med en mørkegrøn pil, mens G er den mindst energieffektive og markeret med en mørkerød pil. Der kan tilføjes tre supplerende klasser A+, A++ og A+++. Den bedste klasse vil dog altid have den mørkegrønne farve og kun én klasse kan være mørkegrøn. Til den forbruger, som foretrækker at anskaffe et produkt blandt de mest energieffektive modeller, vil rådet således i fremtiden kunne udformes: "Køb produkter med den grønne pil.", hvor rådet tidligere var: "Køb produkter med mærket A."

Hvis det er krævet i den delegerede retsakt, indeholder etiketten tillige standardiserede produktoplysninger om andre væsentlige ressourcer, som påvirkes under produktets anvendelse. Det kan f.eks. være produktets forbrug af vand ved brug. Dette gælder f.eks. for vaske- og opvaskemaskiner.

Sprogneutralitet i etiketten vil blive tilstræbt, således at produktets energieffektivitet udtrykkes ved energiklassen. De øvrige informationer, som den delegerede retsakt kræver anført, angives i piktogrammer i den udstrækning dette er muligt. Når det ikke er muligt at udforme en sprogneutral etiket, er der krav om, at leverandøren leverer etiketter til forhandleren på det sprog, som slutbrugerne anvender.

4.6. Hvilke kriterier er afgørende for at et energirelateret produkt vil blive omfattet af delegerede retsakter

Lovforslaget gælder for alle energirelaterede produkter, som omfattes af delegerede retsakter i henhold til energimærkningsdirektivet. For at kunne blive omfattet af en delegeret retsakt er det i energimærkningsdirektivet bl.a. anført, at "produkterne skal ... under hensyntagen til, hvor store mængder de omsættes i på EU-markedet, rumme betydelig muligheder for at spare energi og i givet fald andre væsentlige ressourcer." Der skal desuden være "stor spredning i de relevante præstationsniveauer for de produkter, der kan fås på markedet". Lovgivning, som ikke medfører energibesparelser i EU som helhed, skal således undgås.

Det forventes, at der blandt de produkter, som vil blive omfattet af gennemførelsesforanstaltninger i henhold til eco-designdirektivet, vil være en del, men ikke alle som også vil blive omfattet af energimærkning. Der forventes ikke tilfælde, hvor et produkt er omfattet af energimærkning, men ikke af eco-design bestemmelser. Det skyldes hovedsagelig to forhold: 1) Energimærkning først og fremmest er relevant, hvis produktet henvender sig til private forbrugere, mens eco-designkrav er relevant for produkter, som aftages af både private og virksomheder. I inden for handel og service vil energimærkning givetvis have betydning, men for fremstillingssektoren har virksomhederne ikke samme behov for energimærkning som private slutforbrugere. 2) For visse produkttyper vil der ikke være tilstrækkelig spredning i energieffektiviteten til, at en energimærkning vil have mening.

De energimærkede produkter forventes således at udgøre en delmængde af de produkter, som omfattes af eco-design krav. På baggrund af de erfaringer der siden 2007 er indhøstet med udmøntningen af eco-designdirektivet, skønnes det, at energimærkning gradvis vil komme til at omfatte 20-25 forskellige energi-relaterede produkter.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser. Omfanget af de statslige omkostninger, som er forbundet med vedtagelsen af de delegerede retsakter vil afhænge af, hvor mange forskellige og hvilke produkter der vedtages delegerede retsakter for.

8 produktgrupper er omfattet af energimærkning iht gældende lov. Mærkningen af disse videreføres under lovforslaget. Kommissionen forbereder forslag om mærkning af en række yderligere produktgrupper, men udgifterne kan først endeligt opgøres, når omfanget ligger fast. Det vil være muligt at kombinere markedstilsyn og kontrolaktiviteter efter lovforslaget med tilsvarende aktiviteter i medfør af eco-designloven og dermed opnå en økonomisk besparelse i forhold til de udgifter, det ville indebære at administrere eco-design og energimærkning uafhængigt af hinanden. Det vil endvidere være muligt at opnå synergi i kontrolarbejdet, især når det drejer sig om information til forhandlere og forbrugere, ved at samarbejde med Center for Energifbesparelser. Hertil kommer, at både et nordisk og et europæisk samarbejde omkring kontroltests er under etablering. De nævnte forhold vil kunne begrænse de statslige udgifter.

På den baggrund skønnes det, at de statslige omkostninger forbundet med en udvidelse af de energimærkede produkter fra de nuværende 8 til 20 vil kunne finansieres inden for Klima- og Energiministeriets ramme. Det vurderes, at der først efter 2012 i givet fald vil være vedtaget mere end 20 delegerede retsakter.

Forslaget har ikke økonomiske konsekvenser for de statslige institutioner i deres egenskab af aftagere af energimærkede produkter.

Forslaget har ikke økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6.1. Erhvervsøkonomiske konsekvenser for danske producenter

Udbredelsen af energimærkningen til at omfatte flere end de 8 produktkategorier, som i dag er omfattet af energimærkningen vil øge forbrugernes efterspørgsel efter de mest energieffektive og mindst ressourceforbrugende produkter. De mindre energieffektive produkter vil efter en sådan mærkning tabe markedsandele på det danske marked. Tilsvarende begrænsninger vil blive indført i EU's øvrige medlemslande og i EØS-landene (Norge, Island og Liechtenstein).

Nogle danskproducerede produkter, som i dag ikke er energimærkede, forventes at blive omfattet af sådanne fælleseuropæiske regler. Det gælder f.eks. tv-apparater, cirkulationspumper, kedler og varmtvandsbeholdere samt isoleringsmateriel. Der vil være tale om et begrænset antal produkter fra en begrænset kreds af danske producenter. Energistyrelsen skønner, at et halvt hundrede danske producenter kan blive direkte berørt af delegerede retsakter i henhold til det omarbejdede energimærkningsdirektiv frem til 2015.

Som hovedregel konkurrerer danske virksomheder i højere grad på kvalitet – herunder på ressource- og energieffektivitet – end på pris. At sikre, at produkterne er energieffektive, når de anvendes, er generelt en vigtig parameter for danske virksomheder, der producerer produkter, som forbruger energi.

En tydeliggørelse af produkternes energi- og ressourceeffektivitet kan således forventes at gavne danske produkter og medføre en afsætningsmæssig fordel på det europæiske marked. Hvor stor denne fordel bliver, og hvor længe den vil være gældende, er det ikke muligt på nuværende tidspunkt at vurdere.

6.2. Administrative konsekvenser for danske producenter

Den dokumentation og de data om energiforbrug, som producenterne skal anvende for at udforme etiket og datablad vil producenten allerede være i besiddelse af, fordi disse oplysninger også skal anvendes ved dokumentation af overholdelse af anden lovgivning, herunder eco-designloven og gennemførelsesforanstaltninger i medfør af eco-designdirektivet.

Kravene om måling og mærkning af produkternes energieffektivitet samt evt. tilvejebringelse af information om ressourceforbrug forventes derfor ikke at føre til meromkostninger af betydning for danske producenter.

På denne baggrund skønner Energistyrelsen, at merudgifterne for danske producenter som følge af de administrative konsekvenser af forslaget vil være under 2.000 timer årligt.

6.3. Administrative omkostninger for importører af energirelaterede produkter

Importører af produkter omfattet af en delegeret retsakt har ingen administrative omkostninger, hvis produktet enten er fremstillet i EU, eller hvis produktet er fremstillet uden for EU af en producent, som har en bemyndiget repræsentant i EU.

Importører af energirelaterede produkter omfattet af en delegeret retsakt, har i de tilfælde, hvor producenten ikke er fra et EU-land, og desuden ikke har etableret en bemyndiget repræsentant i EU, ansvar for, at det enkelte eksemplar er forsynet med etiket og datablad i overensstemmelse med kravene i den delegerede retsakt.

I de tilfælde, hvor importøren importerer produkter omfattet af energimærkning fra leverandører uden for EU og hvor producenten ikke har en officiel repræsentant i EU hviler således de pligter, som ellers påhviler producenten, på importøren.

Det vurderes, at importøren kan stille krav til producenten om at denne skal levere de krævede data og dokumentationen samt hvad der ellers er nødvendigt for at leve op til kravene i den delegerede retsakt. I modsat fald vil producenten være afskåret fra at levere ikke kun til det danske, men til hele det europæiske marked, fordi reglerne er ens i EU.

På denne baggrund skønnes de administrative meromkostningerne for importørerne, derfor til under 2.000 timer årligt.

6.4. Administrative omkostninger for forhandlere af energirelaterede produkter

Forhandlerne af energirelaterede produkter, der er omfattet af en delegeret retsakt, skal i henhold til direktivet og lovforslaget placere den medfølgende etiket på de eksemplarer af produktet, der udstilles for slutbrugeren. Placeringen skal være synligt på produktet. Hvis etiketten mangler, skal forhandleren rekvirere den fra leverandøren. Forhandlerens forpligtelser er forenklet i forhold til pligterne i henhold til gældende lov.

Ved udlejning, fjernsalg, slag over internettet og anden form for salg, hvor slutforbrugeren ikke formodes at få lejlighed til at se produktet udstillet, skal slutbrugeren inden købet gøres bekendt med de oplysninger, der er angivet på etiketten, dvs. den energiklasse, som produktet tilhører og de eventuelle øvrige oplysninger om andet ressourceforbrug, som den delegerede retsakt foreskriver.

På denne baggrund skønnes de samlede administrative meromkostninger for forhandlerne at være negative eller maksimalt at udgøre 1.000 timer på årsbasis.

6.5. Samlede administrative omkostninger for erhvervslivet

Energimærkningen vil blive indført gradvis og kun for energirelaterede produkter, hvor en væsentlige energibesparelser kan påpeges. Desuden kun for produkter rettet mod private forbrugere. På denne baggrund og på baggrund af de skøn og vurderinger, der er anført ovenfor skønnes det, at erhvervslivets samlede administrative omkostninger på samfundsplan vil ligge et godt stykke under 10.000 timer årligt.

Lovforslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt et virksomhedspanel. Forslaget bør derfor ikke forelægges et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

6.6. Samlede erhvervsøkonomiske konsekvenser

Energistyrelsen skønner, at de markeds- og konkurrencemæssige fordele, som danske producenter opnår på EU's indre marked ved at flere produkter omfattes af energimærkningen på samfundsplan vil overstige de administrative omkostninger, som erhvervslivet pålægges.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har karakter af forbrugeroplysning. Energirelaterede produkters energiforbrug og forbrug af andre relevante ressourcer bliver gjort tilgængelig på en enkelt og systematisk måde for private forbrugere. Det letter borgernes informationssøgning i en købsituation. Den tid, som borgerne anvender til at danne sig et overblik over energieffektiviteten knyttet til forskellige modeller af et givet energirelateret produkt, vil således kunne reduceres. Ændringen i forhold til det gældende mærke – sproguafhængighed gennem øget anvendelse af symboler og piktogrammer – vil desuden lette borgernes informationssøgning.

8. Miljømæssige konsekvenser

Omfanget af lovforslagets miljømæssige konsekvenser er afhængig af antallet af delegerede retsakter og ambitionsniveauet i disse. På baggrund af beregninger, som Energistyrelsen har ladet udføre forventes energibesparelserne som følge af lovforslaget vil fra 2020 kunne føre til årlige energibesparelser i de danske husholdninger i størrelsesordenen 6-9 pct. af husholdningernes aktuelle elforbrug. Det svarer til mellem 600 og 900 GWh. Om energibesparelsen kommer til at ligge nærmere de 6 eller de 9 pct. afhænger især af, hvor aktivt energimærkningen bliver udnyttet af forhandlere, energikonsulenter, myndigheder mv.

For mange produkter er der i Danmark i forvejen fokus på energieffektivitet. Energiforsyningsselskaberne og Elsparefonden, senere Center for Energibesparelser, har gennem flere års aktiviteter skærpet borgernes

opmærksomhed om apparaters og produkters energieffektivitet. Den eksisterende energimærkning af apparater har således bevirket, at der overvejende sælges energieffektive hårde hvidevarer.

9. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget gennemføres Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger (omarbejdning) i dansk ret. Fristen for gennemførelse af ovennævnte direktiv i dansk lovgivning er senest 20. juni 2011.

Lovforslaget viderefører hjemlen i lov nr. 450 af 31. maj 2000 til også at energimærke transportmidler. Denne hjemmel er udnyttet til at implementere Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO₂-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler, EF-Tidende 2000, L12, side 16.

Lovforslaget følger de to direktiver. Der er således ikke tale om ”overimplementering”.

10. Hørte virksomheder, organisationer, myndigheder m.v.

3F- Fagligt Fælles Forbund, Advokatrådet, Altinex Oil Denmark A/S, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Autoriserede Kølefirmaers Brancheforening, Branchen ForbrugerElektronik, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Byggesagkyndige og Energikonsulenter, Boligselskabernes Landsforening, Byggecentrum, DANAK

Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Energi, Dansk Energibranche forening, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Industri, Dansk Standard, Dansk Varefakta Nævn, Datatilsynet, Danish Energy Group (DEG), DEFU, DELTA, Det Økologiske Råd, Dansk Gasteknisk Center (DGC), DONG Energy, DS Håndværk og Industri, Energiforbrugeren, Energiforum Danmark, Energi & Olieforum.dk, Energitilsynet, Energitjenesten, Forbrugerrådet, Erhvervsorganisationen HTSI, Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen af Registrerede Revisorer (FFR), Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen for Slutforbrugere af Energi, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Varmepumpefabrikanter i Danmark, Frie Elforbrugere

Greenpeace Danmark, Godkendt Teknologiske Service (GTS), Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), IT-Branchen, ITEK, Landbrugsrådet, LCA center, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Organisationerne for Vedvarende Energi, Rigsrevisionen, Risø, SDE – Sammensluttende Danske Energiforbrugere, Samvirkende Energi- og Miljøforeninger, TEKNIQ, Teknologisk Institut, Vattenfall A/S, VELTAK - VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Vindmølleindustrien og WWF.

Høringssvarene vil blive sendt til Folketingets Energipolitiske Udvalg ledsaget af de kommentarer, som udtalelserne måtte give anledning til.

11. Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Udgifterne forbundet med lovforslaget i 2011 og 12 – til konkretisering af beslutningsgrundlag, forhandlinger – m.v. afholdes inden for Energistyrelsens bevilling. Der tages efterfølgende stilling til finansiering af udgifterne efter 2012 i takt med vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger i

		henhold til energimærkningsdirektivet. Ingen merudgifter for kommuner og regioner.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Positive fordele forbundet med, at produkters energieffektivitet tydeliggøres for forbrugerne.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	På samfundsplan vil lovforslaget medføre omstillingsomkostninger svarende til mindre end 10.000 timer/år.
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget medfører et lavere energiforbrug og dermed mindre miljøpåvirkning. Fra 2020 vurderes elforbruget reduceret med mellem 600 og 900 GWh årligt.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lov gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/Eu af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger (omarbejdning) og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO ₂ -emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* viderefører den gældende lovs § 15, stk. 1, og gennemfører artikel 1, stk. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger, benævnes herefter energimærkningsdirektivet.

Ifølge *stk. 1* skal energirelaterede produkter forsynes med oplysninger om energiforbrug og andre oplysninger af betydning for slutbrugeren. Oplysningerne vil fremgå af en etiket og et datablad for produktet.

Efter lovforslagets *stk. 2* finder loven anvendelse på ethvert energirelateret produkt, der er bragt i omsætning eller ibrugtaget og som er omfattet af en delegeret retsakt. Med ændringen af energimærkningsdirektivet udvides produktbegrebet til at omfatte energirelaterede produkter, der har betydning for energiforbruget, og er omfattet af en delegeret retsakt, der udstedes på baggrund af energimærkningsdirektivet. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 4.

Med hensyn til definitioner på energirelaterede produkter og andre begreber i *stk. 2* henvises til definitionerne i § 2 og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Ifølge den foreslåede *stk. 3* vil transportmidler også være omfattet af lovforslaget, i det omfang det fremgår af loven eller regler fastsat af klima- og energiministeren i henhold til loven. Bestemmelsen er en videreførelse af § 15, stk. 2 i den gældende lov nr. 450 af 31. maj 2000 om fremme af besparelser i energiforbruget, herefter nævnt som gældende lov. Efter den gældende lovs § 15, stk. 2 udøver transportministeren de beføjelser vedrørende mærkning, der er tillagt klima- og energiministeren efter loven. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets kapitel 7.

Ifølge den foreslåede *stk. 4* finder lovforslaget ikke anvendelse på brugte eksemplarer af et energirelateret produkt. Når et eksemplar er taget i brug af en slutbruger, er videresalg af det brugte eksemplar ikke omfattet af loven om energimærkning.

Til § 2

I den gældende lov om fremme af besparelser i energiforbruget er direktivets definitioner ikke angivet. Det foreslås med § 2 at lovforslagets definitioner defineres således, at det bringes i overensstemmelse med energimærkningsdirektivets artikel 2. Definitionerne svarer med enkelte praktiske tilpasninger og præciseringer til definitionerne i energimærkningsdirektivets artikel 2.

Andre væsentlige ressourcer er i følge § 2, nr. 1, andre ressourcer, som forbruges af et produkt ved normal brug. Det kan f.eks. være vand til vaskemaskiner og opvaskemaskiner, som under dets anvendelse vil få betydning for forbrugerens driftsøkonomi eller for produktets miljøbelastning.

Med *bringe i omsætning* jf. § 2, nr. 2 forstås at et produkt gøres tilgængeligt på EU/EØS' marked med henblik på distribution eller anvendelse i EU/EØS enten mod betaling eller gratis og uanset salgsmetode. Begrebet omfatter således enhver form for videredistribution. Det er leverandøren, der kan bringe et produkt i omsætning. Når leverandøren leverer produktet til næste led i afsætningskæden, vil handlingen – leveringen af produktet – føre til, at produktet for første gang gøres tilgængeligt på det indre marked, hvilket vil sige, at det bringes i omsætning.

Et *datablad* er jf. § 2, nr. 3 et standardiseret skema med oplysninger om et produkt. Det følger af den delegerede retsakt for de enkelte energirelaterede produkter, hvilke oplysninger der skal anføres i databladet. Databladene sikrer, at slutbrugeren får en ensartet information, der gør det lettere at sammenligne energimærkningen på forskellige modeller inden for hver produkttype.

Den leverandør, der bringer et produkt, som er omfattet af en delegeret retsakt, i omsætning eller leverer det til brug, skal udarbejde et datablad, der medtages i produktbrochuren og andet materiale, der følger med produktet. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 6.

En *delegeret retsakt* som defineret i § 2, nr. 4, er en delegeret forordning, der er udstedt af Europa-Kommissionen i henhold til energimærkningsdirektivet. En delegeret retsakt vil dermed ikke skulle gennem-

føres i dansk ret i form af eksempelvis en bekendtgørelse, da forordninger er umiddelbart gældende. At de delegerede retsakter udstedes som forordninger skal ses på baggrund af, at energimærkningsordningens formål opfyldes mest effektivt gennem fuldt harmoniserede krav i hele EU, der kan sikre fri bevægelighed for overensstemmende produkter og undgå opsplitning af markedet.

I § 2, nr. 5 foreslås begrebet *energieffektivitetsklasse* defineret. Ved energieffektivitetsklasse forstås en klassificering med bogstaverne fra A til G med en farveskala. Der kan tilføjes tre supplerende klasser til klassificeringen, hvis det teknologiske fremskridt gør det muligt. Disse supplerende klasser angives med

A+, A++, A+++ for den mest effektive klasse. Farveskalaen består af højst syv forskellige farver - fra mørkegrøn til rød. Farvekoden for den højeste klasse alene er altid mørkegrøn. Består skalaen af flere end syv klasser, vil de være røde. Den for produktet gældende delegerede retsakt fastsætter, hvordan energieffektivitetsklassen måles og fastlægges.

Energirelateret produkt, jf. § 2, nr. 6, omfatter ikke kun energiforbrugende produkter men også produkter, som har betydning for energiforbruget, når de anvendes. Et energirelateret produkt er et produkt, der direkte eller indirekte påvirker energiforbruget under anvendelse, og som bringes i omsætning eller ibrugtages i EU. Direkte påvirkning er påvirkning fra produkter, der reelt forbruger energi under anvendelsen, dvs. produkter, der er afhængigt af energitilførsel (elektricitet, fossilt brændstof eller vedvarende energikilder) for at kunne fungere efter hensigten, f.eks. apparater, motorer, kedler, maskiner og anlæg. Indirekte påvirkning omfatter energirelaterede produkter, som ikke forbruger energi, men har betydning for energiforbruget. Vinduer, isoleringsmateriel og yderdøre er et eksempel på energirelaterede produkter, som kan påvirke energiforbruget indirekte. Definitionen omfatter endvidere dele, der er beregnet til at indgå i energirelaterede produkter, som bringes i omsætning til slutbrugere som enkeltdele eller ibrugtages som enkeltdele af slutbrugere, og hvis miljømæssige egenskaber kan vurderes selvstændigt.

Energirelaterede produkter, der falder ind under lovens anvendelsesområde, skal være omfattet af en delegeret retsakt i henhold til direktivet.

I § 2, nr. 7 foreslås begrebet *etiket* defineret. Etiketten er udformet ensartet for alle produktgrupper, og skal være klart synlig og læselig. Etiketten skal indeholde en række oplysninger i henhold til produktets delegerede retsakt. I det omfang etiketten for produktet ikke er sproguafhængig, skal leverandøren levere etiketten på det sprog, som forhandleren skal anvende. Den gældende etiket består af nøgleord med f.eks. oplysninger om rumfang, energiforbrug pr. år, opvaskeevne m.v. Nu erstattes nøgleordene med piktogrammer, der gør det lettere at opfylde betingelserne vedrørende sprokravene. Det er således begrænset, hvor meget tekst der skal fremgå af de nye etiketter. Et eksempel på udformningen af etiketten fremgår af bilag I.

Med *forhandler* menes ifølge § 2, nr. 8 en detailhandler eller enhver anden fysisk eller juridisk person, der udbyder energirelaterede produkter til salg, leje, afbetalingssalg eller via udstilling til slutbrugeren hvad enten det foregår direkte eller indirekte ved fjernsalg af enhver form, herunder via internettet, katalogordre eller telefonsalg m.v.

Med *ibrugtagning* menes, jf. § 2, nr. 9, den første anvendelse i EU/EØS af et produkt i overensstemmelse med dets formål. Ved ibrugtagning menes en virksomheds ibrugtagning med erhvervsmæssigt formål af et energirelateret produkt som virksomheden har fremstillet eller erhvervet, og som ikke er bragt i omsætning. Det kan eksempelvis være flaskekølere til opstilling hos forhandlere. Derimod vil en forbruger i EU/EØS, som hjemtager et energirelateret produkt til eget brug, ikke være omfattet af forpligtelser, som påhviler den, der ibrugtager et produkt.

Importøren er ifølge § 2, nr. 10 enhver fysisk eller juridisk person i EU/EØS, der som led i sin erhvervsudøvelse bringer et energirelateret produkt fra et tredjeland i omsætning på EU/EØS' marked.

Med *leverandør* menes ifølge § 2, nr. 11 den producent eller dennes godkendte repræsentant i EU/EØS eller importør, der bringer produktet i omsætning eller ibrugtager det på EU/EØS' marked. Hvis sådanne ikke findes, anses enhver fysisk eller juridisk person, der bringer produkter, som er omfattet af lovforslaget og delegerede retsakter, i omsætning eller ibrugtager dem, for at være leverandør.

Med en *repræsentant* menes ifølge § 2, nr. 12 enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i EU/EØS, der bringer produktet i omsætning eller ibrugtager det på EU/EØS' marked, og som har fået skriftligt mandat fra producenten til i dennes navn at opfylde alle eller en del af forpligtelserne efter loven, regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt.

Med *supplerende oplysninger*, jf. § 2, nr. 13, menes andre oplysninger om et produkts præstationsevne og egenskaber der har betydning for energiforbruget eller andre væsentlige ressourcer på grundlag af målelige data. Som eksempler herpå kan nævnes støj, vibrationer, tørreevne og programvarighed m.v.

Til § 3

Det foreslås i § 3, at klima- og energiministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten inden for lovens område. Det kan blive aktuelt at anvende bestemmelsen, hvis der vedtages nye EU-retsakter på området, hvis der foretages ændringer i eksisterende retsakter, som f.eks. energimærkningsdirektivet, eller hvis det viser sig, at der er behov for yderligere regler for at gennemføre eksisterende retsakter.

Til § 4

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* er i udgangspunktet en videreførelse af den gældende lovs § 15, stk. 1, og gennemfører direktivets artikel 3, stk. 1, litra a. Dog er ordlyden ændret, så den i højere grad lægger sig op af direktivets formuleringer og således, at det *ikke* kun er energiforbrugende produkter, der er omfattet af bestemmelsen. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at slutbrugeren får et tilstrækkeligt oplyst grundlag til at tage stilling til købet af det pågældende energirelaterede produkt. Ved hjælp af etikettens udformning kan slutbrugeren hurtigt få et indtryk af produktets energiforbrug m.v. Et energirelateret produkt skal således inden det udstilles eller på anden måde gøres tilgængeligt for slutbrugeren, forsynes med en etiket med oplysninger om produktets energiforbrug. Den delegerede retsakt for det enkelte produkt indeholder bestemmelser om, hvilke væsentlige oplysninger m.v. der skal angives bl.a. ressourceforbrug, ydeevne, apparatstøj m.v. Den delegerede retsakt fastsætter endvidere nærmere krav om, hvilke oplysninger der skal bringes, og hvorledes etiketten m.v. skal udformes.

Det foreslåede *stk. 2* pålægger forhandleren at placere etiketterne korrekt, synligt og læseligt. Etiketten skal som udgangspunkt anbringes udvendigt på produktets for- eller overside. De nærmere bestemmelser om krav for placeringen er fastsat i den for produktet gældende delegerede retsakt.

Det foreslåede *stk. 3* er nyt i forhold til den gældende lov. Bestemmelsen implementerer direktivets artikel 6, litra d. Stk. 3 indeholder en bestemmelse om, at i det omfang etiketten for produktet ikke er sproguafhængig, skal leverandøren levere etiketten på det sprog, som forhandleren skal anvende. Den gældende etiket består af nøgleord med f.eks., oplysninger om rumfang, energiforbrug pr. år, opvaskeevne m.v. Nu erstattes nøgleordene med piktogrammer, der gør det lettere at opfylde betingelserne vedrørende sprogkravene. Det er således begrænset, hvor meget tekst der skal fremgå af de nye etiketter.

Etiketter og datablade, der anvendes i mærkningsordningen, må ifølge *stk. 4* ikke anvendes på produkter, som ikke er omfattet af ordningen. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med direktivets artikel 2, litra k, hvorefter uautoriseret anvendelse af en etiket defineres som anvendelse af en etiket af andre end medlemsstaternes myndigheder eller EU-institutioner på en måde, der ikke er hjemmel til i direktivet eller i en delegeret retsakt.

Bestemmelsen i *stk. 5* skal sikre, at mærkningsordningen og dens troværdighed ikke bliver modarbejdet ved, at der anbringes andre mærkater der kan forveksles. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 3, stk. 1, litra b. Produkter, der omfattes af energimærkning, må således ikke forsynes med andre mærker, etiketter, symboler eller inskriptioner, som ikke er i overensstemmelse med direktivet eller den relevante delegerede retsakt, hvis de kan virke vildledende.

Datapladen som kan være placeret på produktet af sikkerhedsmæssige årsager er undtaget i henhold til direktivets artikel 1, stk. 3, litra c.

Til § 5

Det foreslåede *stk. 1* indeholder bestemmelse om, at der skal foreligge et datablad for det pågældende produkt, således at slutbrugeren i en købsituation gøres bekendt med en række supplerende oplysninger om produktet. Det kan f.eks. være oplysninger om leverandørens navn eller varemærke, det pågældende produkts kapacitet, evt. EU-miljømærke, årligt energiforbrug m.v. Det følger af den delegerede retsakt for det enkelte energirelaterede produkt, hvilke oplysninger der skal anføres i databladet.

Det foreslåede *stk. 2* er nyt i forhold til den gældende lov. Bestemmelsen implementerer direktivets artikel 5, litra f. Den leverandør, der bringer et produkt omfattet af en delegeret retsakt i omsætning eller leverer det til brug, skal udarbejde databladet, der medtages i produktbrochuren og andet materiale, der følger med produktet. Hvis et produkt ikke har en produktbrochure, skal leverandøren levere databladet sammen med produktet. Databladet skal indgå i alle leverandørens produktbrochurer, herunder hovedbrochurer, temabrochurer og specialbrochurer.

Det foreslåede *stk. 3* indeholder bestemmelse om, at leverandøren skal udarbejde databladet i henhold til det sprog forhandleren anvender.

Til § 6

Det foreslåede *stk. 1* er en videreførelse af den gældende lovs § 15, stk. 3, og gennemfører direktivets artikel 4, litra a. Bestemmelsen foreskriver, at oplysninger om energiforbruget, andre væsentlige ressourcer og supplerende oplysninger skal meddeles slutbrugeren. Bestemmelsen finder anvendelse ved udstilling af produkter i butikker, herunder i forretningslokaler, salgsudstillinger o.l., *før* salg, leje eller afbetalingssalg og ved fjernsalg. Det påhviler forhandleren at sørge for at udstillede produkter skiltes tydeligt med korrekt etiket inden slutbrugeren træffer afgørelse om køb. Lovforslaget indeholder en ændring i henhold til den gældende lovs § 15, stk. 3. Det foreslås i lovforslaget at ændre udtrykket ”ved” salg m.v.” til ”før” salg m.v. Indholdsmæssigt har det ingen betydning, men præciserer hvornår oplysningerne skal foreligge, nemlig før en slutbrugere træffer sit endelige valg i en købsituation.

Ved fjernsalg forstås aftale, der udbydes, forhandles og indgås på afstand ved brug af fjernkommunikation eller som et led i et system for fjernsalg, som drives af den erhvervsdrivende, jf. bestemmelserne om fjernsalg i lov om forbrugeraftaler. Det gælder f.eks. for produkter, der udbydes i kataloger, brochurer, annoncer m.v. på såvel trykt medie som på internettet eller telefonisk. Der er således ikke tale om fjernsalg, hvis parterne mødes fysisk i forbindelse med markedsføringen eller aftalens indgåelse. De delegerede retsakter indeholder nærmere bestemmelser om, hvilke oplysninger der skal gives til slutbrugere, der ikke kan forventes at have set produktet udstillet.

Forslaget indeholder i *stk. 2* en bestemmelse om, at oplysninger efter *stk. 1* skal tilvejebringes for indbyggede eller installerede produkter når det kræves i den relevante delegerede retsakt. Indbyggede produkter kan f.eks. være vinduer, og installerede produkter kan omfatte f.eks. kedler. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 4, litra b.

Det foreslåede *stk. 3* er en videreførelse af den gældende lovs § 15, stk. 3, nr. 2, og gennemfører direktivets artikel 4, litra c. Bestemmelsen foreskriver, at enhver reklame, hvori der oplyses om produktets energiforbrug eller prismæssige oplysninger, skal indeholde en henvisning til produktets energieffektivitetsklasse. Reklamer omfatter brochurer, datablade, annoncer i aviser, blade, fagpresse eller på internettet, plakater og lignende. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at slutbrugeren får information om produktets energiforbrug.

Det foreslåede *stk. 4* er nyt i forhold til den gældende lov. Bestemmelsen implementerer direktivets artikel 4, litra d. Efter forslaget skal teknisk salgsmateriale indeholde oplysninger om energiforbrug målt i henhold til den delegerede retsakt eller en henvisning til produktets energieffektivitetsklasse. Med teknisk salgsmateriale forstås materiale, der beskriver et produkts specifikke tekniske parametre, såsom tekniske vejledninger og brochurer fra producenterne, enten i trykt udgave eller online.

Til § 7

Det foreslåede *stk. 1* gennemfører direktivets artikel 5, litra a. Formålet med bestemmelsen er, at leverandøren forpligtes til at udarbejde oplysninger om energiforbruget og andre forhold af betydning for slutbrugere, inden produkterne bringes i omsætning eller ibrugtages. Oplysningerne skal gives i form af en etiket og et datablad, produktbrochurer og teknisk dokumentation. Det vil i den delegerede retsakt for det enkelte produkt blive fastsat, hvilke oplysninger der skal fremgå af etiketten, og hvorledes etiketten skal udformes.

Bestemmelsen sikre endvidere, at forhandleren samtidig med modtagelsen af energirelaterede produkter, modtager etiketter og datablade sammen med produkterne. Derved sikres, at alle produkter har de korrekte etiketter og datablade og at forhandleren uden unødigt ophold, kan udstille produkterne m.v.

Det følger af *stk. 2*, at forhandlerne til enhver tid, kan forlange, at leverandøren levere etiketter og datablade. Formålet med bestemmelsen er, at forhandleren i tilfælde af fejllerverace af etiketter eller datablade, bortkommende eller ukorrekte etiketter eller datablade m.v. kan anmode om omgående levering af korrekte etiketter og datablade. Omgående vil som udgangspunkt være inden for få dage. Denne bestemmelse er endvidere med til at sikre, at forhandleren kan opfylde forpligtelserne efter lovforslagets § 4.

Leverandøren er efter *stk. 3* ansvarlig for rigtigheden af oplysningerne på etiketten og databladet for det pågældende produkt. Ansvarsbestemmelsen fremgår af direktivets artikel 5, litra g.

Ifølge *stk. 4* anses leverandøren for at have givet samtykke til, at oplysningerne på etiketten og databladet gøres offentligt tilgængelige. Oplysninger om etiketten og databladet kan anvendes uden yderligere samtykke fra leverandøren. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 5, litra a.

Hvor leverandøren pålægges en forpligtelse, gælder forpligtelsen for enhver, der handler på vegne af leverandøren, såsom repræsentanter m.v. efter § 2, litra 11.

Til § 8

Den foreslåede *stk. 1* er en videreførelse af bestemmelsen i den gældende lovs § 15, stk. 4. Stk. 1 gennemfører energimærkningsdirektivets artikel 5, litra b, og omhandler leverandørens pligt til at udarbejde teknisk dokumentationsmateriale med henblik på at godtgøre, at produktet er i overensstemmelse med krav fastsat i loven eller en delegeret retsakt for det pågældende produkt. Det tekniske dokumentationsmateriale for det pågældende produkt skal foreligge, inden produktet bringes i omsætning i EU/EØS eller ibrugtages og være udarbejdet så udførligt, at det er muligt at bedømme nøjagtigheden af etikettens og databladets oplysninger.

Det tekniske dokumentationsmateriale indeholder en række elementer, der gennemfører direktivets artikel 5, litra b. Kravene til dokumentationsmaterialet fastlægges i de delegerede retsakter, der indeholder en nærmere præcisering af, hvilke oplysninger dokumentationsmaterialet skal indeholde, og hvordan målingen m.m. skal gennemføres. Dokumentationsmaterialet vil typisk indeholde:

- 1) Leverandørens navn og adresse.
- 2) En generel beskrivelse af produktet, som skal være tilstrækkelig til en entydig identificering af dette.
- 3) Oplysninger, eventuelt med tegninger, om produktets vigtigste konstruktionstræk, især forhold, som har væsentlig indflydelse på dens energiforbrug.
- 4) Rapporter, inklusive måleresultater over prøvninger, som er udført efter metoderne i de harmoniserede standarder for den pågældende produkttype.
- 5) Henvisninger til beregninger for de værdier, der er afledt af værdier af lignede produkter, således de kan identificeres.

Leverandøren kan anvende materiale, der allerede er udarbejdet i overensstemmelse med krav i andre relevante EU-bestemmelser. Der er f.eks. stort sammenfald med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter, EU-Tidende 2009, nr. L 285, side 10 (eco-designdirektivet). Derved kan de forpligtelser, herunder bl.a. udarbejdelse af teknisk dokumentation, der er i henhold til eco-designdirektivet, genanvendes efter dette lovforslag.

Det skal være muligt for myndighederne at fremskaffe den nødvendige dokumentation i tilfælde, hvor de pågældende produkter eksempelvis har været opbevaret på lager i længere tid. Det foreslås derfor i *stk. 2*, at leverandøren opbevarer teknisk dokumentationsmateriale i mindst 5 år efter, at det sidste eksemplar af det pågældende produkt er blevet fremstillet. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 5, litra c, hvor pligten til at opbevare teknisk dokumentationsmateriale efter ønske fra europæiske brancheorganisationer er sat til 5 år. Opbevaringspligten er dermed halveret sammenlignet med kravet om opbevaring i 10 år efter eco-designdirektivet.

Det følger af lovforslagets § 2, nr. 11, at det påhviler leverandørens repræsentant, importør m.fl. at overholde de forpligtelser, som påhviler leverandøren, hvis denne ikke er etableret i EU. Dette vil således også gælde pligten til at opbevare relevante dokumenter. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 5, litra c.

Det foreslåede *stk. 3* er nyt i forhold til den gældende lov. Bestemmelsen implementerer direktivets artikel 5, litra c. Ifølge den foreslåede *stk. 3*, skal leverandøren stille teknisk dokumentation til rådighed i elektronisk form senest 10 dage efter modtagelse af en anmodning herom fra klima- og energiministeren. Hvor leverandøren pålægges en forpligtelse, gælder forpligtelsen for enhver, der handler på vegne af leverandøren, såsom repræsentanter m.v. efter § 2, litra 11.

Til § 9

En forhandler forpligtes efter det foreslåede *stk. 1*, til at forsyne et energirelateret produkt med en korrekt etiket og datablad, inden produktet udstilles eller på anden måde gøres tilgængeligt for slutbrugerne, eksempelvis gennem salg, leje eller afbetalingssalg m.v., herunder fjernsalg. En korrekt etiket er i overensstemmelse med krav efter lovforslaget og en delegeret retsakt og er endvidere udarbejdet på det sprog, som forhandleren anvender. Sidstnævnte i det omfang, at etiketten ikke er sproguafhængig. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 6, litra b. Der henvises til bemærkningerne til § 4, *stk. 3*.

Forhandleren skal efter lovforslagets *stk. 2* sørge for, at databladet indgår i produktbrochuren, som udarbejdes af leverandøren efter § 5, *stk. 2*. Leverandøren skal levere databladet sammen med etiketten. Forhandleren skal sikre sig, at produktet ledsages af enten en produktbrochure indeholdende et datablad eller et separat datablad. Bestemmelsen gennemfører direktivets art. 6, litra a.

Til § 10

§ 10 omhandler overvågning af, om energirelaterede produkter er i overensstemmelse med de stillede krav efter lovforslaget og de delegerede retsakter.

Ifølge *stk. 1* fører klima- og energiministeren tilsyn med, at et energirelateret produkt, som er omfattet af loven, regler i medfør af loven og en delegeret retsakt, er i overensstemmelse med den mærkning, som leverandøren ifølge lovforslaget og delegerede retsakter, skal udarbejde. Endvidere påser klima- og energiministeren, at forhandleren forsyner energirelaterede produkter med korrekte etiketter i udstillingen, i reklamemateriale og ved fjernsalg.

Som udgangspunkt skal klima- og energiministeren anse et produkt, for hvilket der foreligger en etiket, et datablad og teknisk dokumentation, for at være i overensstemmelse med de fastsatte krav.

Klima- og energiministeren kan imidlertid iværksætte en stikprøvekontrol af, om kravene er opfyldt. Kontrollen kan iværksættes i forbindelse med, at det pågældende produkt bringes i omsætning eller senere. Beslutningen om at foretage en kontrol kan træffes på grundlag af myndighedens egen vurdering, meddelelser fra Europa-Kommissionen eller andre medlemslande.

Klima- og energiministeren kan anvende kontrolresultater fra andre danske eller udenlandske myndigheder. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med direktivets artikel 3, *stk. 1*, litra d, hvorefter medlemslandene skal træffe passende foranstaltninger for at tilskynde samarbejde og give hinanden og Kommissionen oplysninger for at medvirke til at håndhæve direktivet. Som led i et effektivt samarbejde, kan tilsynsmyndighederne endvidere iværksætte fælles tilsynsaktiviteter for bestemte produkter.

Stk. 2 omhandler den situation, at tilsynsmyndigheden i forbindelse med en kontrol af et energirelateret produkt har tilstrækkeligt belæg for, at produktet ikke er i overensstemmelse med krav i regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 3, *stk. 2*, 2. afsnit. Tilstrækkeligt belæg kan indebære, at tilsynsmyndigheden har modtaget oplysninger fra andre nationale eller internationale myndigheder, resultater fra papirkontrol af det tekniske dokumentationsmateriale udarbejdet af leverandøren eller butikskontrol hos forhandleren, kontrolmåling af energieffektivitet m.v.

Det følger af bestemmelsen, at tilsynsmyndigheden hurtigst muligt skal underrette leverandøren eller forhandleren. Underretningen skal være ledsaget af oplysninger, som understøtter, at kravene ikke er overholdt og et påbud om at bringe manglerne i overensstemmelse med kravene.

Der skal gives en frist for modtagelsen af en udtalelse fra leverandøren om, hvorledes konstaterede mangler i givet fald kan blive rettet op. Forhandleren vil blive pålagt at bringe den manglende mærkning i overensstemmelse hurtigst muligt. Formålet er at sikre, leverandøren og forhandleren så tidligt som muligt bliver i orienteret om at korrigere eventuelle overtrædelser af de stillede krav.

Hvis leverandøren eller forhandleren ikke på tilfredsstillende vis får rettet op på manglerne i henhold til påbuddet, eventuelt efter yderligere kontrolmålinger, vil tilsynsmyndigheden kunne udstede forbud eller påbyde leverandøren om, at trække produktet tilbage fra markedet, jf. bemærkningerne til § 15, stk. 1-3. Forhandleren vil efter et opfølgende butikskontrolbesøg blive pålagt bødestraf i henhold til straffbestemmelserne, jf. § 23.

Det følger af *stk. 3*, at en leverandør, som bringer et produkt i omsætning eller ibrugtager det i EU/EØS, efter anmodning fra tilsynsmyndigheden skal give myndigheden alle oplysninger inden for en fastsat frist, som er nødvendige for varetagelsen af dennes opgaver efter *stk. 1*. Oplysningerne kan bl.a. omfatte hvor mange eksemplarer af et pågældende produkt, der er bragt i omsætning på det danske marked. Oplysningspligten gælder også, når det skal afgøres, om et energirelaterede produkt er omfattet af regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt. Hvor leverandøren pålægges en forpligtelse, gælder forpligtelsen enhver, der handler på vegne af leverandøren, såsom repræsentanter m.v.

Stk. 4 retter sig til en bredere kreds end i *stk. 3*, nemlig enhver der bringer energirelaterede produkter i omsætning eller ibrugtager dem, som er omfattet af loven og regler udstedt i medfør af loven eller en delegeret retsakt, at fremkomme med alle sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af tilsynet. Ifølge bestemmelsen skal den pågældende efter anmodning give alle nødvendige oplysninger, der gør det muligt for tilsynsmyndigheden at fastslå, hvem der er ansvarlig for overholdelse af forpligtelserne i henhold til loven, regler udstedt i medfør af loven eller en delegeret retsakt. Formålet er at sikre, at tilsynet og kontrollen kan være effektiv, når det ikke på forhånd er klart for tilsynsmyndigheden, hvem der har bragt det pågældende produkt ind på EU/EØS's marked. Bestemmelsen finder anvendelse på produkter, som bringes i omsætning eller ibrugtages, og retter sig til alle omsætningsled, herunder en gros- og detailsælger, udlejere o.l.

Tilsynsmyndigheden kan kræve indsendt dokumentation i form af etiketter, datablade og salgs- eller reklame materiale. Oplysningerne skal indsendes elektronisk inden for en nærmere fastsat frist. Oplysningerne efter *stk. 3* og *4* skal gives inden for grænserne af retssikkerhedsloven, lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligt.

Som udgangspunkt baseres tilsynet med mærkning og datablade på leverandørens egenkontrol, men klima- og energiministeren kan foretage nødvendige kontrolforanstaltninger. Som et led heri kan tilsynsmyndigheden ifølge den foreslåede *stk. 5*, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid imod behørig legitimation uden retskendelse kræve adgang til lokaler, der benyttes af virksomheder om nævnt i § 2, nr. 8 og 11. Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lovs § 17, stk. 2 og 3.

Det følger af bestemmelsen, at adgangen ikke gælder bygninger eller dele af bygninger, der udelukkende anvendes til privat beboelse. Kravet om adgang vil således være begrænset til erhvervslokaler, uanset om de er ejede eller lejede. Det vil sige lokaler til lager- og udstillingsbrug m.v., hvor det skønnes nødvendigt at kræve adgang med henblik på udvælgelse af produkter til kontrol.

Det forudsættes, at adgang som regel aftales med virksomheden på forhånd. Hvis virksomheden ikke vil medvirke til et sådan kontrolbesøg, eller hvis tilsynsmyndigheden vurderer, at formålet med tilsynsbesøget forspildes, hvis det forhånds anmeldes, vurderes det, at et krav om adgang til erhvervslokaler for at udtage produkter uden retskendelse vil være den eneste reelle mulighed for at gennemføre en effektiv kontrol. Det vil i givet fald kun være en myndighed, der kan træffe bestemmelse om at anvende bestemmelserne i *stk. 1*. Sagkyndige virksomheder m.v., som udfører måling etc. på myndighedens vegne, kan således ikke påberåbe sig bestemmelsen.

Bestemmelserne om adgang finder anvendelse til kontrolformål, dvs. rutinemæssig stikprøvekontrol uden for strafferetsplejen.

Kontrolundersøgelserne vil være omfattet af lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligt.

Bestemmelserne svarer til § 10 i lov om miljøvenligt design af energirelaterede produkter.

Til § 11

Stk. 1 giver klima- og energiministeren hjemmel til at fastsætte krav om, at leverandøren af et energirelaterede produkt efter anmodning skal udføre måling og afprøvning af, om det energirelaterede produkt overholder de fastsatte krav.

Der kan herunder fastsættes krav om, at leverandøren skal lade sine produkter udtage til måling og kontrol af en sagkyndig virksomhed eller godkendt institution som nævnt i § 14, stk. 3, og at de omhandlede produkter efter tilsynsmyndighedens anmodning skal indleveres til et bestemt prøvningssted, eller at produkterne afprøves på et hensigtsmæssigt sted, f.eks. fremstillings- installations- eller salgsstedet. Flexibiliteten med hensyn til prøvningsstedet er begrundet i ønsket om at begrænse de omkostninger, der er forbundet med afprøvningen for både leverandøren og tilsynsmyndigheden.

Kontrolforanstaltningerne som nævnt i stk. 1, skal iværksættes, når den, der fører tilsyn med overholdelsen af reglerne, anmoder herom. Bestemmelsen finder således anvendelse, hvis tilsynsmyndigheden finder grund til at betvivle rigtigheden af mærkningen eller det tekniske dokumentationsmateriale, og den allerede foreliggende dokumentation fra leverandøren ikke anses for tilstrækkeligt til at bringe en afklaring.

Ifølge *stk. 2*, skal leverandøren endvidere afholde alle udgifterne ved udtagelse, måling og kontrol. Bestemmelsen om omkostningsdækning i lovforslaget er udformet i overensstemmelse med bestemmelserne i § 17, stk. 4, i den gældende lov og § 7 stk. 3, i lov om miljøvenligt design af energirelaterede produkter (eco-designloven). Det forventes, at hjemlen i nærværende lovforslag vil blive udmøntet på tilsvarende måde som i de nugældende bekendtgørelser om energimærkning af apparater og eco-designbekendtgørelsen (under udarbejdelse). Leverandøren skal således uden betaling stille eksemplarer af produkter til rådighed for tilsynsmyndigheden med henblik på måling og kontrol samt dække transport der er forbundet med udtagelse til kontrol og måling. Udtager tilsynsmyndigheden eksemplarer hos forhandlere med henblik på måling og kontrol af, om leverandøren har overholdt sine forpligtelser efter lovforslaget eller en delegeret retsakt, skal leverandøren af det pågældende produkt ligeledes afholde alle udgifter herved.

Forpligtelsen for leverandøren efter *stk. 2* for så vidt angår udgifter til måling og kontrol af produkter gælder dog ikke, hvis den udførte måling og kontrol af de pågældende produkter viser, at leverandørens oplysninger var korrekte. I disse tilfælde afholder tilsynsmyndigheden kontrolomkostningerne.

Der kan fastsættes regler for, hvilke målemetoder og standarder der skal anvendes, jf. *stk. 3*. Sådanne regler vil fremgå af de delegerede retsakter og vil så vidt muligt blive udarbejdet i overensstemmelse med internationale eller efter EU/EØS' målestandarder eller andre anviste standarder. Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lovs § 15, stk. 4.

Til § 12

Den foreslåede § 12 er ny i forhold til den gældende lov. Erfaringerne viser, at enkelte forhandlere ikke tager energimærkningen alvorligt og således undlader at mærke udstillede produkter i overensstemmelse med loven. Klima- og energiministeren fastsætter efter § 12 regler om, at de forhandlere, som ikke har efterkommet tilsynsmyndighedens påtale efter en tidligere udført butikskontrol, skal dække alle tilsynsmyndighedens udgifter til kontrollen. Ved opgørelse af udgifterne medtages det tidsforbrug der er medgået til den udførte kontrol, samt det administrative arbejde i forbindelse med kontrollen.

Til § 13

Den foreslåede bestemmelse svarer til bestemmelsen i § 8 a i eco-designloven. Det foreslås, at klima- og energiministeren bemyndiges til efter en konkret vurdering af særligt de ophavsretlige aspekter at kunne undtage visse nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, som der henvises til i regler udstedt i medfør af loven, fra kravet om indførelse i Lovtidende.

Stk. 1 vedrører muligheden for at undtage visse internationale vedtagelser og tekniske specifikationer fra indførelse i Lovtidende. De internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrører typisk test eller målestandarder som specificerer hvordan et konkret produkts energiforbrug fastlægges. De relevante tekniske specifikationer er primært standarder, normer, klassificeringer eller kodeks m.v., udarbejdet af nationale eller internationale standardiseringsorganer som f.eks. Dansk Standard (DS), International Electrotechnical Commission (IEC), European Committee for Standardization (CENELEC) og European Committee for Standardization (CEN).

Det må påregnes, at der i forbindelse med den kommende EU-regulering for energirelaterede produkter kan blive henvist til en række af disse standarder.

Det foreslås i tilknytning hertil i *stk. 2*, at klima og energiministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvorledes oplysning om indholdet af de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer i stedet kan fås.

Til § 14

Den foreslåede *stk. 1* viderefører den gældende lovs § 17, *stk. 1*, og omhandler klima- og energiministerens tilsyn af, om produkter omfattet af delegerede retsakter er i overensstemmelse med de stillede krav efter lovforslaget og de delegerede retsakter.

Det forventes, at klima- og energiministerens beføjelser vil blive delegeret til Energistyrelsen.

Det følger af *stk. 2*, at klima- og energiministeren kan bemyndige andre statslige myndigheder uden for ressortområdet til at udføre nærmere angivne beføjelser, som ved loven er tillagt ministeren. Det vil ske efter forhandling med pågældende ressortminister. Delegationen vil efter omstændighederne omfatte sagsbehandling eller kompetence til at træffe afgørelser i nærmere bestemt omfang.

Den foreslåede *stk. 3* omhandler delegation af opgaver til en sagkyndig institution, en organisation eller en virksomhed. Bestemmelsen viderefører den gældende lovs § 19, *stk. 2*.

Formålet er at kunne inddrage sagkyndige kompetence ved administrationen af regler i medfør af loven, etablere en fleksibel og enkel administration, får udført kontrolopgaver af teknisk art, få tilrettelagt og udført informationsopgaver m.v.

Opgaver omfattet af *stk. 3* vil omfatte tilsyn, kontrol, udtagning, måling og afprøvning af energirelaterede produkter, som omfattes af regler i lovforslaget eller i delegerede retsakter, samt sekretariatsbistand til Energistyrelsen. Det overvejes at oprette et eksternt sekretariat, som skal varetage en væsentlig del af disse opgaver sammen med tilsvarende opgaver i medfør af lovbekendtgørelse nr. 1068 af 15. september 2010 om miljøvenligt design af energirelaterede produkter (eco-designloven). Det vil for det første dreje sig om tilsyns- og kontrolfunktioner, herunder udtagning og udpegning af produkter hos leverandøren. Endvidere vil sekretariatet varetage sekretariatsbetjening af Energistyrelsen på områder, hvor sekretariatet har opbygget tekniske kompetencer. Herunder vil sekretariatet kunne bistå med at tilvejebringe grundlaget for de afgørelser, som Energistyrelsen træffer vedrørende påbud og forbud efter § 15, *stk. 1-3*. Endelig vil sekretariatet kunne varetage opgaver vedrørende offentliggørelse og den løbende kontakt til leverandører, forhandler og forbrugere m.v. Sekretariatet bemyndigelse vil ikke kunne tillægges kompetence til at træffe afgørelse efter § 15, *stk. 1-3* om påbud og forbud. Endvidere kan sekretariatet ikke, hvis en virksomhed modsætter sig et kontrolbesøg, kræve adgang uden retskendelse efter § 10, *stk. 5*. I så fald er det alene en offentlig myndighed, der vil kunne kræve adgang.

Udførelsen af opgaver vedrørende måling og prøvning vil blive udført af sagkyndige virksomheder på disse områder. Udførelsen af tilsynsaktiviteterne over for leverandører vil koordineres i så vid udstrækning som muligt med tilsvarende tilsynsaktiviteter efter eco-designloven.

Opgaver omfattet af *stk. 3* vil som udgangspunkt blive tildelt efter bestemmelserne om offentlige udbud. Alle virksomheder, der opfylder en række saglige, objektive og konsekvent administrerede krav, vil opnå klima- og energiministerens godkendelse til at udøve kontrolmålinger og kontrol- og tilsynsopgaver.

Ifølge *stk. 4* føre klima- og energiministeren tilsyn med varetagelsen af opgaver, som henlægges til en sagkyndig institution m.v. som nævnt i *stk. 3*. Ved indgåelse af aftalen med den pågældende institution m.v. vil dens opgaver og forholdet til Energistyrelsen blive fastlagt.

Klima- og energiministeren kan efter *stk. 5* lægge tilsyn udført i andre EU- og EØS-lande til grund i ministerens tilsyn af om et produkt er i overensstemmelse med lovforslaget eller en delegeret retsakt. En forudsætning herfor vil som udgangspunkt være, at de pågældende tilsyn er udført på baggrund af målemetoder og standarder i henhold til den for produktet delegeret retsakt, der er udarbejdet i overensstemmelse med internationale eller fælleseuropæiske målestandarder eller andre anviste standarder. Med bestemmelsen varetages dels hensynet til beskyttelse af slutbrugerne, dels hensynet til at spare ressourcer for staten, idet klima- og energiministeren i sit tilsyn vil kunne tage udgangspunkt i allerede udførte tilsyn i andre lande. Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lovs § 17, *stk. 5* og kan endvidere ses i forbindelse med direktivets

artikel 3, litra d, hvorefter medlemslandene skal træffe passende foranstaltninger for at tilskynde samarbejde og give hinanden og Kommissionen oplysninger for at medvirke til at håndhæve direktivet.

Til § 15

Der er i den gældende lovs § 17, stk. 5 fastsat bestemmelse om tilsynsmyndighedens muligheder for at udstede påbud om at berigtige nærmere angivne forhold.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* er en videreførelse af den gældende lovs § 17, stk. 5. Bestemmelsen finder anvendelse, når klima- og energiministeren finder, at produktet ikke opfylder de krav, der er stillet til produktet i henhold til loven, regler i medfør af loven og den delegeret retsakt for produktet. Det kan være manglende etiketter på de udstillede produkter i butikkerne, hvor forhandleren vil blive påbudt at foretage den krævede mærkning af produkterne. Klima- og energiministeren kan endvidere påbyde leverandøren af produktet, at eksempelvis udarbejde og distribuere korrekte etiketter og datablade, korrigere det tekniske dokumentationsmateriale og fremsende korrekte etiketter m.v. til forhandlere af produktet med underretning om, at disse etiketter skal anvendes ved skiltning af udstillede produkter m.v.

Bestemmelsen er formuleret så de mindst indgribende foranstaltninger nævnes først, mens de mest indgribende nævnes til sidst. I overensstemmelse med det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip bør der ikke bruges en mere indgribende foranstaltning end nødvendigt for at opnå formålet.

Hvis der foreligger tilstrækkelig dokumentation for, at et energirelateret produkt ikke er i overensstemmelse med loven eller en delegeret retsakt, kan klima- og energiministeren i medfør af *stk. 2* udstede forbud mod at produktet bringes i omsætning eller ibrugtages. Bestemmelsen gælder for enhver, som bringer energirelaterede produkter i omsætning, dvs. alle omsætningsled og enhver, der tager produktet i brug. Forbuddet vil være gældende indtil, at det er dokumenteret over for klima- og energiministeren, at produktet er bragt i overensstemmelse med loven og den for produktet gældende delegerede retsakt.

Som anført i *stk. 3*, er det også muligt at påbyde, at produktet trækkes tilbage fra markedet. Det vil sige, at de erhvervsdrivende påbydes at sikre, at de produkter, der er tilgængelige for - men endnu ikke er erhvervet af - slutbrugerne, skal returneres til leverandøren. Ved et sådant forbud kan det sikres, at et markedsføringsforbud bliver gennemført effektivt.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 4* forbyder salg, leje eller afbetalingssalg m.v. i de tilfælde der er udstedt et forbud eller påbud efter *stk. 2* og *3*. Bestemmelsen henvender sig hovedsagligt til forhandlere, der har produkter der har fejlet i test m.v. Klima- og energiministeren kan forbyde, at disse produkter sælges, indtil leverandøren har ændret produktet eller etiketten og databladet, fremsendt nye etiketter og datablade eller har trukket produktet tilbage.

Ifølge *stk. 5* underretter klima- og energiministeren Europa-Kommissionen og de øvrige medlemslande om enhver afgørelse om påbud og forbud jf. *stk. 2* og *3*, med angivelse af årsagerne hertil. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 3, stk. 2, 3. afsnit, 2. pkt.

Tilsynsresultater fra andre EU/EØS lande kan lægges til grund i forbindelse med bestemmelserne efter *stk. 1-3*. Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lovs § 17, stk. 5 og kan endvidere ses i forbindelse med direktivets artikel 3, litra d, hvorefter medlemslandene skal træffe passende foranstaltninger for at tilskynde samarbejde og give hinanden og Kommissionen oplysninger for at medvirke til at håndhæve direktivet og sikre forbrugerhensynet.

Til § 16

De foreslåede bestemmelser i kapitel 5 er en videreførelse af den gældende lovs § 17a og den i medfør heraf udstedte bekendtgørelse nr. 957 af 30. juli 2010 om offentliggørelse af resultater af tilsyn og afgørelser om påbud vedrørende energimærkning af apparater.

Det fremgår af *stk. 1*, at klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, at offentliggøre resultater af tilsynet og afgørelser om forbud, påbud og tilbagetrækning fra marked. I den forbindelse kan klima- og energiministeren fastsætte regler om offentliggørelse af navne på produkter og juridiske og fysiske personer, hvis produkter er kontrolleret og om offentliggørelse af afgørelser efter § 15, stk. 1-3, dvs. forbud, påbud og tilbagetrækning fra marked.

Offentliggørelsen kan således indeholde oplysninger om:

- 1) Navn og adresse på leverandøren eller forhandleren.
- 2) En beskrivelse af produkttype, således at denne kan identificeres entydigt.
- 3) Tidspunkt og stedet for kontrollen.
- 4) Resultatet af kontrollen, herunder resultater af stikprøvekontrol samt måle- og kontrolresultater.
- 5) Oplysning om, hvorvidt der er meddelt forbud, påbud eller en tilbagetrækning, samt en begrundelse herfor.
- 6) Leverandøren eller forhandlerens høringssvar.

Der vil i henhold til proportionalitetsprincippet ske en afvejning af, hvor omfattende en offentliggørelse bør være i det enkelte tilfælde.

Bestemmelserne om offentliggørelse skal gives inden for rammerne af persondataloven, lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger. Persondataloven finder anvendelse på oplysninger om enkeltpersoner. Hvis der er tale om enkeltmandsvirksomhed, vil oplysninger om ejeren være omfattet af persondataloven. Derimod falder oplysninger om juridiske personer uden for persondatalovens almindelige anvendelsesområde. Lovforslaget vil i langt overvejende grad omfatte oplysninger om juridiske personer.

I medfør af *stk. 2* kan ministeren fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse. Offentliggørelse vil f.eks. kunne foregå ved udsendelse af en pressemeddelelse eller elektronisk på en relevant hjemmeside. Der skal ved valg af metoden for offentliggørelse tages i betragtning, at tilsynsmyndigheden sikre, offentliggørelsen sker på en gennemsigtig måde, men samtidig sker en afvejning af, i hvilket omfang offentliggørelsen skal ske.

Der vil blive draget omsorg for, at urigtige eller vildledende oplysninger snarest muligt slettes eller berigtiges.

Efter det foreslåede *stk. 3* fastsætter klima- og energiministeren regler om videregivelse af oplysninger om resultater af tilsyn til andre offentlige danske eller udenlandske myndigheder eller sagkyndige institutioner, organisationer eller virksomheder. Videregivelse af oplysninger vil ske for at sikre håndhævelse af lovforslaget, direktivet og de delegerede retsakter. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med direktivets artikel 3, stk. 1, litra d, hvorefter medlemslandene skal træffe passende foranstaltninger for at tilskynde samarbejde og give hinanden og Kommissionen oplysninger for at medvirke til at håndhæve direktivet. Videregivelse af oplysninger vil således kunne ske mellem internationale og nationale myndigheder, herunder bl.a. den svenske kontrolmyndighed Energimyndigheten, Sikkerhedsstyrelsen og Center for Energibesparelser.

Det forventes, at hjemlen i nærværende lovforslag vil blive udmøntet på tilsvarende måde som i eco-design bekendtgørelsen (under udarbejdelse).

Til § 17

Lovforslagets § 17 supplerer de bestemmelser om energibesparelser i offentlige institutioner m.v., der er fastsat i § 13 i den gældende lov. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 9.

Eventuelle bestemmelser efter den foreslåede *stk. 1*, vil først blive fastsat efter drøftelser med de nævnte institutioner m.v. eller organisationer, de repræsentere.

De foreslåede *stk. 2* og *3* omhandler statslige incitamenter, der skal forstås meget bredt. Incitamenter kan således eksempelvis være deciderede støtteordninger, rabatordninger eller eksempelvis kampagner til promovering af specielle produkter. Beskatning og finanspolitiske foranstaltninger udgør dog efter direktivets artikel 9 ikke incitamenter i henhold til bestemmelsen. Eventuelle bestemmelser fastsat i medfør af bemyndigelsen i *stk. 2* og *3* forventes at blive udnyttet ved udstedelse af cirkulærer.

Til kapitel 7

Bestemmelserne i lovforslagets kapitel 7 er en videreførelse af den gældende lovs § 15, stk. 2, hvorefter transportministeren kan fastsætte bestemmelser om energimærkning af motorkøretøjer. Transportministeren kan efter § 15, stk. 2, udøve de beføjelser, som i den gældende lov er tillagt klima- og energiministeren, til at fastsætte regler om mærkning og dokumentation og om gennemførelse af kontrol m.v.

Transportministeren har i henhold til § 15, stk. 2, udstedt bekendtgørelse nr. 1437 af 11. december 2009 om energimærkning m.v. af nye person- og varebiler. Bekendtgørelsen vil forblive i kraft indtil den afløses af regler fastsat efter denne lov, jf. lovforslagets § 24, stk. 2.

Til § 18

Ifølge den foreslåede *stk. 1*, kan transportministeren fastsætte regler om, at nærmere angivne motorkøretøjer ved mærkning og på anden standardiseret måde skal være forsynet med oplysninger om energiforbrug og andre oplysninger af betydning for forbrugerne. Bestemmelserne vil ikke omfatte brugte motorkøretøjer, jf. lovforslagets *stk. 4*.

Ifølge den foreslåede *stk. 2* kan transportministeren som et led i regler om energimærkning fastsætte, hvorledes de foreskrevne oplysninger skal meddeles til forbrugerne ved salg eller leje af produktet. Det kan således, jf. bestemmelsens nr. 1, foreskrives, at udstillede produkter på nærmere angivet måde skal forsynes med mærkning og ledsages af andre standardiserede oplysninger, hvor disse er foreskrevet. Det påhviler forhandleren at sørge for, at udstillede køretøjer skiltes tydeligt med korrekt mærkning m.v. Bestemmelsen omfatter motorkøretøjer, som udstilles for forbrugerne i forretningslokaler, salgsudstillinger o.l.

Ifølge bestemmelsens nr. 2 kan der endvidere fastsættes regler om, at der skal gives nærmere angivne standardiserede oplysninger om energiforbrug m.v. ved fjernsalg af motorkøretøjer eller i reklamer for motorkøretøjer. Ved fjernsalg forstås aftale om salg eller leje, ifølge hvilken motorkøretøjet skal leveres til køberen, når sælgeren i katalog, brochure, annoncer eller andet læsbart medie har tilbudt at levere motorkøretøjet efter bestilling pr. telefon, brev eller andet læsbart medie, og køberen har afgivet bestilling på denne måde, jf. bestemmelserne om fjernsalg i lov om forbruger aftaler. Reklamer omfatter annoncering og reklamering for køb eller leje af motorkøretøjet i trykte og andre læsbare medier i andre tilfælde end ved fjernsalg. Andre læsbare medier vil bl.a. omfatte meddelelser via internettet.

Transportministeren kan efter *stk. 3* fastsætte regler om, at der skal tilvejebringes nærmere angivet teknisk dokumentationsmateriale for rigtigheden af de oplysninger, som er foreskrevet i *stk. 1* og *2*, på grundlag af metoder og standarder efter transportministerens bestemmelse. Forpligtelserne vil påhvile leverandøren af motorkøretøjet.

Regler om energimærkning forudsætter, at der er fastlagt et objektivi grundlag for måling og prøvning af oplysningerne om energiforbrug m.v. De mærkningsregler, som er gennemført som opfølgning af EU-direktiver, hviler således på fælleseuropæiske eller internationale godkendte standarder.

Til § 19

Forslagets § 19 angår kontrol af oplysningerne i energimærkningen. Ifølge *stk. 1* fører transportministeren eller den, som vedkommende bemyndiger hertil, tilsyn med, at bestemmelserne om energimærkning bliver overholdt. Med hjemmel i § 21 kan tilsynsmyndigheden tillige indhente fornødne oplysninger fra leverandører og forhandlere.

Som udgangspunkt baseres energimærkningen på fabrikantens egenkontrol, men tilsynsmyndigheden kan kontrollere, at mærkningen er korrekt. Tilsynsmyndigheden har således ifølge *stk. 2*, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation adgang til leverandørers eller forhandleres erhvervslokaler med henblik på at kunne udtage motorkøretøjer til måling og kontrol af, om foreskrevne oplysninger om energiforbrug m.v. er korrekte. Hermed sigtes til oplysninger om energiforbrug og andre forhold af betydning for forbrugerne, som er foreskrevet i regler i henhold til § 18. Tillige vil der kunne udtages stikprøver til kontrol af udformningen af mærkningen m.v. Udtagningen af prøveeksemplarer vil ske efter tilsynsmyndighedens valg.

Kravet om adgang vil være begrænset til erhvervslokaler, dvs. lokaler til lager-, udstillingsbrug m.v., hvor det skønnes nødvendigt at kræve adgang. Det forudsættes, at adgang som regel aftales med virksomheden på forhånd, således at der alene kan kræves uanmeldt adgang, hvis det er nødvendigt for en effektiv gennemførelse af kontrol. Adgang til erhvervslokaler for at udtage motorkøretøjer uden retskendelse vurderes at være den eneste effektive måde at gennemføre en stikprøvevis kontrol. Bestemmelserne om adgang finder anvendelse til kontrolformål, dvs. rutinemæssig stikprøvekontrol. Bestemmelserne giver ikke hjemmel til ved adgang til erhvervslokaler at foretage efterforskning af strafbare forhold. Sådan efterforskning skal i overensstemmelse med almindelige principper overlades til politiet.

Vedrørende adgangen til at anmode om bistand fra politiet henvises til *stk. 3*. Det fremgår videre af bestemmelsen, at justitsministeren efter forhandling med transportministeren kan fastsætte regler herom.

Transportministeren kan ifølge *stk. 4* fastsætte regler om, at leverandøren skal afholde udgifterne ved udtagelse, måling og kontrol.

Bestemmelsen i *stk. 5* finder anvendelse, når det påvises, at oplysninger, som skal bringes efter regler fastsat i medfør af § 18, er ukorrekte, eller at mærkning eller andre standardiserede forbrugeroplysninger ikke er udformet i overensstemmelse med forskrifterne (f.eks. etiketter i for lille størrelse). I så fald kan transportministeren påbyde leverandøren af produktet m.v. at berigtige forholdene, hvoraf bl.a. følger, at leverandøren skal udarbejde og distribuere korrekte mærkninger og standardiserede oplysninger, korrigere det tekniske dokumentationsmateriale og fremsende korrekte etiketter m.v. til forhandlere af køretøjet med underretning om, at disse etiketter skal anvendes ved skiltning af udstillede køretøjer etc.

Et påbud om ændring af foreskrevne oplysninger er betinget af, at det kan anses for bevist, at oplysningerne er ukorrekte. Det forudsættes, at der er gennemført en forskriftsmæssig måling og kontrol af udtagne eksemplarer i overensstemmelse med gældende standarder, jf. bemærkningerne til § 18, *stk. 3*, og at den institution, som tilsynsmyndigheden udpeger til at foretage målingen og kontrollen, er godkendt hertil efter gældende fælles regler om akkreditering. Ved fælles EU-energimærkningsbestemmelser vil resultatet af tilsvarende procedurer i andre medlemslande kunne lægges til grund.

Til § 20

Bestemmelsen i forslagets *stk. 1* giver transportministeren adgang til at bemyndige en institution under Transportministeriet eller en anden myndighed til at udøve ministerens beføjelser efter loven.

Ifølge *stk. 2* kan transportministeren endvidere bemyndige en virksomhed eller en sagkyndig institution eller organisation til at udøve nærmere angivne beføjelser vedrørende kontrol, registrering o.l. i henhold til loven. Formålet er at inddrage sagkyndig kompetence og etablere en fleksibel og enkel administration. Bestemmelserne om udbud af offentlige tjenesteydelser vil finde anvendelse på området.

Til § 21

Ifølge *stk. 1* kan transportministeren kræve, at de i bestemmelsen nævnte personer, virksomheder, myndigheder m.v. udarbejder og meddeler alle oplysninger, som skønnes nødvendige for at varetage deres opgaver efter loven, herunder også oplysninger til brug ved afgørelsen af, om et forhold er omfattet af loven. Oplysningspligten omfatter bl.a. regnskaber, tekniske specifikationer, kontrakter m.v., uanset om de findes som dokumenter eller elektronisk lagrede data. Pligten omfatter tillige udarbejdelse af materiale, f.eks. statistikker eller indberetninger om salg af produkter m.v. af betydning for energibesparelser. Eksempelvis omfatter bestemmelsen etiketter, oversigter over produkttyper m.v. til brug for tilsynet med energimærkningen.

Transportministeren kan ifølge *stk. 2* fastsætte regler om, hvilke oplysninger der omfattes af *stk. 1*, og hvorledes oplysningerne skal meddeles. Der vil bl.a. kunne opstilles regler om, at nærmere angivne oplysninger skal indsendes på nærmere angivet måde eller på nærmere fastsatte tidspunkter.

Til § 22

Den foreslåede § 22 omhandler klage over afgørelser i henhold til regler fastsat i loven eller delegerede retsakter. Udgangspunktet er ifølge *stk. 1*, at afgørelser kan påklages til Energiklagenævnet, der er uafhængigt af Klima- og energiministeren.

Efter *stk. 2* vil der være en klagefrist på 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt. Klagefristen regnes fra det tidspunkt, hvor meddelelsen er kommet frem. Klagen skal være kommet frem inden udløbet af klagefristen. Fristen udløber 4 uger senere på samme ugedag, som meddelelsen er nået frem. Når klagefristens sidste dag falder på en lørdag eller helligdag, anses fristen først at udløbe på den påfølgende hverdag.

Den foreslåede *stk. 3* indebærer, at klager ikke har opsættende virkning.

Det findes mest hensigtsmæssigt, at muligheden for at indbringe en sag ved domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger, afskæres ved *stk. 4*.

I henhold til *stk. 5* skal søgsmål til prøvelse af Energiklagenævnets afgørelse efter *stk. 2* være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 6 indeholder bemyndigelse til at fastsætte regler om afskæring af klageadgang i sager, som efter ovenstående kan påklages til Energiklagenævnet. Der vil kunne fastsættes regler om afskæring af klager i afgørelser af mindre væsentlig betydning. Endelig kan der fastsættes regler om klageprocedurer (klagefrist, opsættende virkning m.v.).

Hvis afgørelserne er delegeret til anden myndighed som nævnt i § 20, stk. 1, kan afgørelserne ifølge *stk. 7* ikke påklages til klima- og energiministeren og transportministeren.

Til § 23

Straffebestemmelserne skal medvirke til at sikre lovens overholdelse. Det fremgår af direktivets artikel 15, at de fastsatte sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning.

Det foreslåede *stk. 1* gør det strafbart for leverandøren, at undlade at udarbejde og levere etiketter og datablade, som forhandleren har anmodet om efter § 7, stk. 1. Endvidere er det strafbart, at undlade en gengivelse af produktets datablad i produktbrochuren eller levere et separat datablad sammen med produktet efter § 5, stk. 2. Endvidere er det strafbart at fortie og afgive urigtige eller vildledende oplysninger forudsat at dette har betydning for myndighedernes sagsbehandling efter loven, eller har indflydelse på myndighedernes afgørelser efter loven, eller hvis forholdet har betydning for forbrugeroplysningen efter § 7, stk. 3 og § 8, stk. 1. Det er endvidere strafbart for leverandøren, at undlade at opbevare det tekniske dokumentationsmateriale i mindst 5 år, samt stille det til rådighed for myndighederne senest 10 dage efter anmodning herom efter § 8, stk. 2 og 3.

Det foreslåede *stk. 2* gør det strafbart for forhandleren, at undlade at efterkomme de forpligtelser der påhviler forhandleren efter § 9, stk. 1. Det er strafbart, at undlade at afgive de nødvendige oplysninger til slutbrugeren i form af mærkning af produkter i udstillingen, ved fjernsalg og i reklamemateriale efter § 6, stk. 1 og 2 og § 9. Endvidere er det strafbart at undlade at give slutbrugeren mulighed for at gøre sig bekendt med databladet efter § 9, stk. 2 og 3.

Det foreslåede *stk. 3* gør det strafbart for den, der anvender etiketten efter energimærkningsdirektivet på produkter der ikke er omfattet af direktivet eller en delegeret retsakt, undlader at afgive oplysninger eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, hindrer adgang til udtagelse af produkter eller undlader at efterkomme påbud og forbud.

Lovforslaget indeholder bemyndigelser for klima- og energiministeren til at fastsætte regler om en række forhold. Derfor kan ministeren ligeledes ifølge *stk. 4* fastsætte bestemmelser om bødestraf for overtrædelse af regler udstedt med hjemmel i loven.

Er der ved en overtrædelse af lovforslaget opnået en økonomisk fordel, enten i form af et udbytte eller i form af en besparelse, er det udgangspunktet, at denne økonomiske fordel skal konfiskeres, jf. det foreslåede *stk. 5*. Reglerne om konfiskation findes i straffelovens 9. kapitel. Det skal ved strafudmålingen altid – også hvor der foretages konfiskation – tillægges vægt, om overtrædelsen er sket med økonomisk vinding eller besparelse for øje, uanset om den økonomiske fordel er opnået eller alene tilsigtet, jf. straffelovens § 50, stk. 2.

Ifølge det foreslåede *stk. 6* kan der efter reglerne i straffelovens 5. kapitel pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar.

Til § 24

Efter den foreslåede *stk. 1*, træder loven i kraft den 20. juni 2011. Medlemslandene skal således anvende bestemmelserne i energimærkningsdirektivet fra denne dato i henhold til direktivets artikel 16.

Der er udstedt bekendtgørelser med hjemmel i bestemmelser i lov om fremme af besparelser i energiforbruget, som overføres til denne lov. Da der ikke ved overførelsen af bestemmelserne er tilsigtet en ændring af retstilstanden, er det nødvendigt at fastslå, at reglerne forbliver i kraft, selv om hjemlen er overført til denne lov. Ved *stk. 2* sikres således, at bekendtgørelser m.v. forbliver i kraft, indtil klima- og energiministeren måtte fastsætte nye regler, eller indtil bekendtgørelserne afløses af delegerede retsakter.

Til nr. 1

Fodnoten til lovens titel ophæves, idet henvisningerne til Rådets direktiv nr. 92/75/EØF af 22. september 1992 om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO₂-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler fjernes. Henvisningerne til sidstnævnte og energimærkningsdirektivet, der har erstattet direktiv nr. 92/75/EØF fremgår af noten til energimærkningsloven, idet de relevante bestemmelser er overført til denne lov.

Til nr. 2

Der er tale om ændring som følge af, at transportministerens beføjelser efter lov om fremme af besparelser i energiforbruget overføres til energimærkningsloven.

Til nr. 3

Bestemmelserne i §§ 15- 17 a i lov om fremme af besparelser i energiforbruget foreslås ophævet, fordi de bliver erstattet med nye bestemmelser vedrørende energimærkning på baggrund af gennemførelsen af energimærkningsdirektivet i energimærkningsloven.

Til nr. 4

Der er tale om en ændring som følge af, at bestemmelserne om energimærkning i lov om fremme af besparelser i energiforbruget overføres til energimærkningsloven.

Til nr. 5

Der er tale om en ændring som følge af, at bestemmelserne om energimærkning i lov om fremme af besparelser i energiforbruget overføres til energimærkningsloven.

Til nr. 6

Der er tale om en ændring som følge af, at bestemmelserne om energimærkning i lov om fremme af besparelser i energiforbruget overføres til energimærkningsloven.

Til nr. 7-9

Der er tale om ændring som følge af, at transportministerens beføjelser efter lov om fremme af besparelser i energiforbruget overføres til energimærkningsloven.

Til nr. 10

Der er tale om en ændring som følge af, at bestemmelserne om energimærkning i lov om fremme af besparelser i energiforbruget bliver erstattet med nye bestemmelser vedrørende energimærkning på baggrund af gennemførelsen af energimærkningsdirektivet i energimærkningsloven.

Til nr. 11

Der er tale om ændring som følge af, at transportministerens beføjelser efter lov om fremme af besparelser i energiforbruget overføres til energimærkningsloven.

Til nr. 12

Der er tale om en ændring som følge af, at bestemmelserne om energimærkning i lov om fremme af besparelser i energiforbruget bliver erstattet med nye bestemmelser vedrørende energimærkning på baggrund af gennemførelsen af energimærkningsdirektivet i energimærkningsloven.

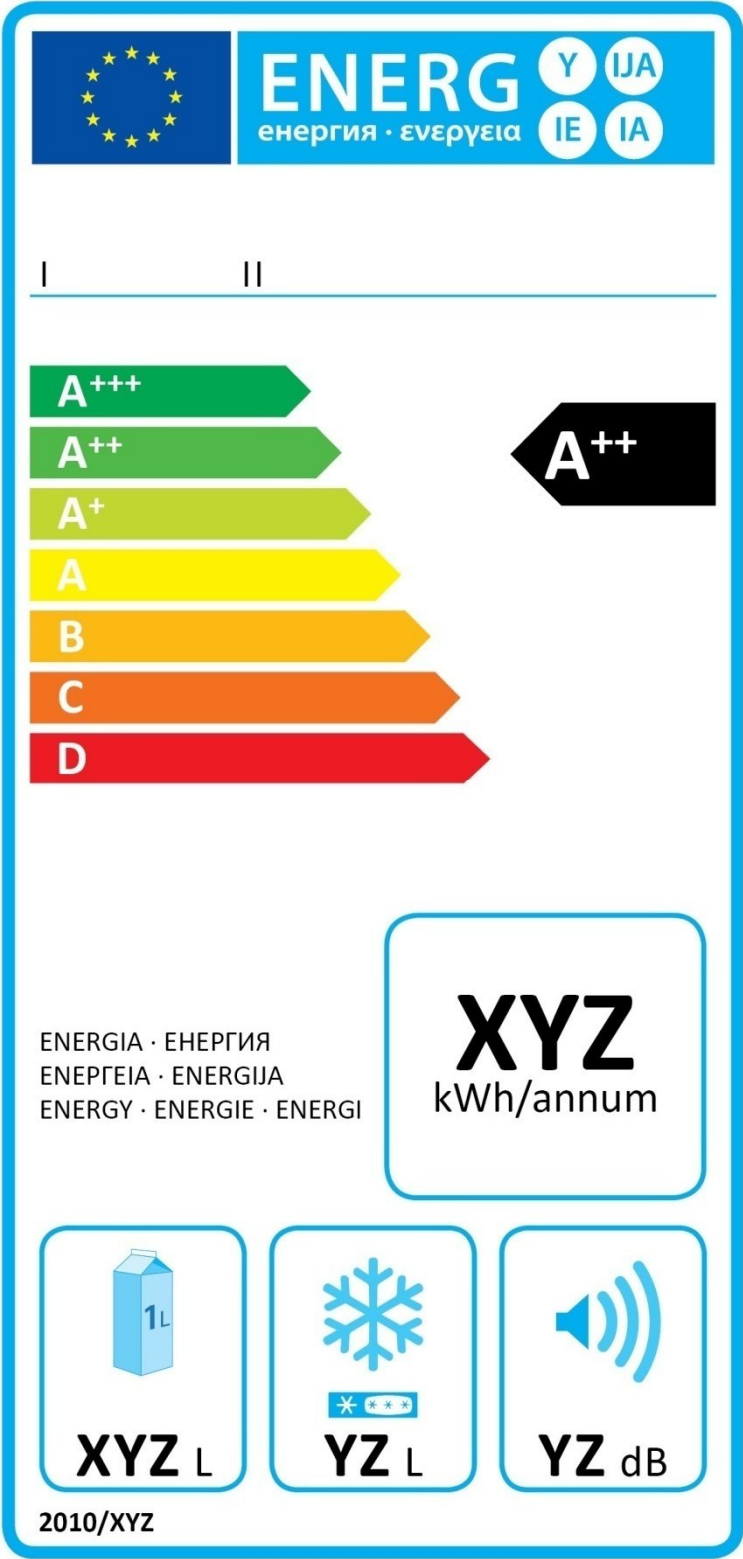
Til nr. 13

Der er tale om en ændring som følge af, at bestemmelserne om energimærkning i lov om fremme af besparelser i energiforbruget bliver erstattet med nye bestemmelser vedrørende energimærkning på baggrund af gennemførelsen af energimærkningsdirektivet i energimærkningsloven.

Til nr. 14

Der er tale om en ændring som følge af, at bestemmelserne om energimærkning i lov om fremme af besparelser i energiforbruget bliver erstattet med nye bestemmelser vedrørende energimærkning på baggrund af gennemførelsen af energimærkningsdirektivet i energimærkningsloven.

Eksempel på etikette

I
II

III

IV

V
VI
VII

Følgende oplysninger skal angives på energimærket:

- I. leverandørens navn eller varemærke
- II. leverandørens modelidentifikation
- III. energieffektivitetsklasse
Energieffektivitetsklassen for et energirelateret produkt bestemmes ud fra dets energieffektivitetsindeks (EED).
- IV. årligt energiforbrug (AE_C) i kWh/år
- V-VII. Øvrige oplysninger som afhænger af produktet